

Hanácké železnice a pérovny, a.s.
Prostějov

plakátovací plochy

Náklad 6 000 ks

Titulní strana:
Cena pro vítěze divácké ankety
KŘIDLA
z ateliéru Laco Garaje.

Soubor zpěvohry MdB odletěl na pozvání organizačního štábu festivalu „International al artelor spectacolului muzical“ s operetou „Orfeus v podsvětí“ v režii Gustava Skály hostovat do Národního divadla v Bukurešti. Vedení rumunského Národního divadla na základě kladných ohlasů odborníků jedná o další návštěvě brněnských umělců na rumunských jevištích.

Foto: Ieř Kratochvíl & Tino Kratochvíl

KOMEDIE

WILLIAM SHAKESPEARE VEČER TŘÍKRÁLOVÝ

Režie
ROMAN POLÁK

ANEB
COKOLI CHCETE

Hrají
Petr Gazdík
Pavla Vítázková
Erik Pardus
Hana Holišová
Hana Kovářiková
Martin Havelka
Jan Mazák
Irena Konvalinová
Viktor Skála
Zdeněk Junák
Jaroslav Matějka
a další

Městské divadlo Brno

KŘÍDLA

Leden
2009 DOKORÁN

15. ročník

Cena: 15,- Kč

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELE,

čas – ten nejméně milosrdný a zároveň nejspravedlivější pán veškerenstva opět ukrojil další ze symbolů našich životů – rok. A na prahu nového se ocitáme v období, kdy přijímáme i rozdáváme všelijaká přání s prostým a jednoduchým účelem: potěšit naše blízké. Technické zdokonalování mezilidské komunikace tuto neustále více oddaluje skutečnému lidskému setkávání se. Mnohým dnes dostává zpráva přes mobil typu „Všechno nejlepší Tvůj X.Y.“ a je vystaráno. Dá se poslat dokonce v kopii mnoha blízkým a náš čas – tolik vzácný element našich životů – je ušetřen. Je to však dobře?

Onehdy mi dokonce jeden známý představil s obrovským nadšením údajně svůj zlepšovák, (ale možná jenom vydával za svůj nápad ideu vyčtenou z příručky pro úspěšné podnikatele): „všechna má jednání jsou teď neuvěřitelně úspěšná - žádné zbytečné kecý, žádné obcházení témat... hned na začátku řeknu: mám na Vás 10 minut... a to bys neřekl, jak se všechno okamžitě zracionalizuje.“ Rozuměl jsem mu především ve smyslu neustále se v posledních letech opakujícího hesla: „Time is money“, které natolik zokupovalo naše mysl, náš čas, že si už ani neuvědomujeme, jak oblundně hloupý je tenhle bonmot. Neurázejme, prosím, věčný čas něčím tak pomíjivým, jako jsou „peníze“.

A při tom hystericky opatrnickém nakládání naší moderní doby s časem, kdy téměř všichni spěchají, nikdo nemá pro nikoho a pro nic čas, žijeme s oním časem v absurdním vztahu. Tak, jako se pes s nadšením i marně honí za svým ocasem, se i člověk „honi“ v řadě zbytečných a marných činností za svým koncem. Těší se na něco, co není, a přehlíží to, co je. Z hrůzy z nudy, z nicnedělání dokáže podlehnout takovým zhovadilostem zabíjejícím jeho jsoucí čas, jako jsou např. herní automaty. Gamblerství není pouhou touhou po zbohatnutí, je to i lákavý návod, jak aktivně (byť zcela marně!) prožít čas. Od počátku lidské existence na tomto světě provází každého člověka bytostný strach z nekonečnosti času – z představy, že by v něm lidská duše zůstala navěky bez možnosti jakékoliv aktivity uvězněna. Všichni známe tíseň, která nás atakuje, pokud nemůžeme usnout nebo pokud třeba nejsme schopni nalézt pro svou znučenou mysl, duši, tělo odpovídající činnost, chcete-li zábavu.

„NEJKRÁSNEJŠÍ VĚCI JSOU ZADARMO“ – tento nápis jsem kupodivu potkal napsán na betonové zdi jednoho podchodu v jedné zahraniční metropoli. Chodil jsem kolem něj poměrně často a vlastně jsem se na něj těšil. Na potvrzení toho, že jej nikdo nepřemaloval a na jeho místo nenapsal něco mnohem prozaičtějšího. Tu velkými bílými písmeny napsanou myšlenku jsem si pak převaloval v hlavě jako bonbon v puse a představoval si, co všechno to znamená, co všechno to může znamenat. I nyní se, v začátku nového roku, s Vámi o ni dělím bez ponoukání, co si o ní máte myslet. Mě evokovala jako protimluv tu ve své současné bizarní autoritativnosti, v tom přeeconomizovaném a čím dále tím více neoduševnělém světě těžce vyvratitelnou myšlenku: „ČAS JSOU PENÍZE“. Ty dvě věty přece nejdou dohromady!“. A přemýšlejme spíše, čím nejkrásnějším obdarovat lidi kolem sebe.

Dejme třeba svým blízkým více svého času. Je to kolikrát větší a významnější věc než „ty prachy“! A je to zadarmo...

Na shledanou se s Vámi v Městském divadle Brno po celý nový rok 2009 těší za všechny své kolegy

Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O |

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚKOVOU ORGANIZACI

Ředitel:
Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 301
Tel./Fax: +420 533 316 410
www.mdb.cz

Šéfredaktor:
Jef Kratochvíl
Tisková mluvčí:
Lucie Broučková
Lidická 16, 602 00 Brno
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
138. číslo
Vydalo MdB za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 20. 12. 2008

Petr Gazdík

Petr Gazdík,
Dušan Vitázek,
Johana Gazdíková

Lukáš Vlček,
Marta Prokopová

Marta Prokopová,
Mária Lalková,
Johana Gazdíková

Milan Němec

Realizační tým Jihomoravské hospodářské agentury:
Petr Dostál (obchodní ředitel), Nela Parmová (produkční), Veronika Hrdá (šéfredaktorka Moravského hospodářství), Magda Slaninová (ředitelka společnosti), Vláďa Drda (obchodník), Kamila Strmisková (provozní manažerka)

28. listopadu 2008

2. ročník
Galavečera

Brněnského Metropolitanu
a Moravského hospodářství

THE STARS OF MUSIKAL

Petr Gazdík, Johana Gazdíková, Hana Kratochvilová,
Robert Rozsochatecký

17. prosince 2008 slavnostní večer s předáváním cen ankety popularity revue Dokořán Křídla

2007/2008

Michal Nevěčný,
Vojtěch Blahuta

Stanislav Moša

Pavlína Hoggard

Jana Musilová,
Michal Matěj,
Marta Prokopová

Jaroslav Milfajt

Erik Pardus,
Radka Coufalová

Režisér a autor večera
Stano Slovák

Hana Kratochvilová

Marian Slovák
a Alex Nováček

Smysl poezie není oslnit nás překvapující myšlenkou, ale učinit jeden okamžik bytí nezapomenutelný a hodný nesnesitelného stesku.

Milan Kundera (1. dubna 1929 v Brně), český spisovatel žijící ve Francii. Píše česky, francouzsky, jeho dílo bylo v Československu zakázáno, v roce 1979 byl zbaven československého státního občanství.

Premiéra 6. prosince 2008

*Radka Coufalová,
Jan Apolenář,
Petr Štěpán*

Jan Šotkovský, Andrea Kučerová

*Dušan Vítězek,
Ján Jackuliak,
Hana Kratochvilová*

*Stano Slovák,
Karel Cón,
Radka Coufalová*

Ján Jackuliak

Lukáš Vlček, Ján Jackuliak,
Dušan Vítáček, Radka Coufalová,
Vojtěch Blahuta, Jakub Przebinda,
Igor Ondříček, Michal Matěj

režie:
Stano SLOVÁK

Jan Apolenář

*Snehurka
a 7 trpaslíků*

U ŠÁLKU KÁVY S MARTINEM HAVELKOU DUŠAN VITÁZEK

Ahoj, Dušane, je sice už dost pozdě, ale hodina popůlnoční je hodina časná, takže na email je to vlastně ještě brzo... Nechci vnášet chaos do pořádku v našem rozhovoru při šálku kávy s tebou, ale úvodem by mělo zaznít několik technicko-taktických dat o tvé osobě, protože podle hesla „Neházejte nám vajgly do mušlí, my vám také nečuráme do popelníků“, by měl mít náš rozhovor také nějaký řád, abychom prošli výstupní kontrolou, takže první otázka je: „Dušane, co ty jseš vůbec zač?“... a pak už to povalí samospádem z Útěchova až do Městského...

Myslím, že by to měl říct někdo z redakce Dokořanu, protože se na to nedá upřímně... upřímně odpovědět...

...Ach, ano chápu, držitel Thálie, chápu, já jsem ji měl několikrát nadosah, už mě tam víckrát nedostanou!... Je to normální?... Konečně, to si říkáme, když se má něco změnit a my bychom měli být u toho a zase nic. Přiznáním se k průměrnosti nezačíná nový život!

... Jsem tady, abych se tě zeptal na něco, co ohromí a čtenáři oněmi hrůzou a ukojí svoji touhu po skandálu, zdali je to vůbec možné, zdali je to normální? Nabídněme jim něco po čertech normálního, kdy si konečně řeknou

ne, je to normální, že ten člověk tančí jako tarantule a je to normální, že je normální a to od tebe očekávám já, Martin Havelka, herec z Brna, 707. občan obce Radostice, náčelník kmene Siouxů a zapřísáhlý vyznavač krásna... konečně, co já, ale co ty na to? Je to normální?

Ty kokos, co je normální? Je normální, že tenhle rozhovor píšou během představení Tři mušketýři, které hraju ve tvých starých botách, ve kterých jsi ty stál na jevišti MdB, když já jsem měl ještě před válkou a prodával jsem v obchodě červy rybářům z Trenčína? Když si dá člověk dohromady ty nejsilnější souvislosti, tak mu pak už všechno ostatní přijde naprosto normální. Například že tančím jako tarantule je absolutně normální, protože jsem začal tančit na JAMU, když mi bylo 21, a to jsem měl za sebou sportovní školu – plavání a kanoistiku a rok vojny, takže jsem byl roztahaný zhruba jako ta skřečovaná tarantule, což znamená, že jsem byl tvrdý jako divé hovědo. A i když jsem se pokoušel roztahovat jako Jean Claude van Damme ve filmu Karate Tiger II, tak jsem se od té tarantule moc nezdálil. Možná byl Barbar Conan pro klasický balet ne úplně šťastný vzor.

Je to normální, že jako herec, kterého všechny chtějí, sis vzal herečku, kterou všichni chtějí?

Je to normální, že dva lidi, kteří pro sebe celý život rostou, se nakonec fakt najdou?

Je to normální, že jako herec, se jako špičkový sportovec po 70 kilometrech na kole objevíš v Radosticích u nás na pivo a pak si klidně odjedeš, aby si se obden objevil na kole na Pradědu a zase se v klidu v dešti vrátil na tom samém kole a navíc s ředitelem Mošou v tandemu zpět?

To je normálka, jsem mladý a zdravý muž, nekouřím a nepiju (tedy když zrovna jedu na kole) a navíc mám tenhle rok docela najeto, když jsem s bratránkem dojel na kole z Bratislavy k Jaderskému moři. Navíc jsem divě hovado, takže se ode mne očekává, že takovéhle hrůzy jsou u mne na denním pořádku. Spíš by mě ale zajímalo, jak to zvládá Standa, který na ten Praděd dojede, nasedne do auta, odveze se zpátky do Brna na premiéru v našem divadle, pak znovu skočí do auta, odveze se na Praděd, tam mě na pokoji o půl druhé v noci vzbudí a s úsměvem od ucha k uchu mi nabídne vychlazené pivo, zalehne, aby už v sedm ráno v plné síle vstával a jel na kole zpátky do Brna... tak to si říkám, že to není úplně normální. A to ho podezřívám, že u toho v nestřežené chvíli přečte ještě

dvě knihy a domluví si na pondělí na ráno tenis.

Je to normální, že se ptám na zdánlivě ptákoviny, protože jsem jich plnej a už je sám nestihnou, a tak se chci dozvědět, jak to dopadne přes tvoji schránku? „Divadlo je takovej mišmaš, že se v tom ani kokos nevyzná“, jsi řekl, ale čas šel dál, mluvíš velice dobře čes-

NENAHRADITELNÍ

ky, nezastesklo se ti po malebném slovenském jazyku, ty kokos?

Ty kokos, no já jsem těch 20 let na Slovensku zrovna moc nemluvil, když tak jsem zpíval, a to česky, no a na vojně jsem jenom nadával, a to hrubě. Takže mluvit mě vlastně začala učit až Pavlínka..... No a keď mi ten mišmaš občas prerastie cez hlavu, fúknem si do fujary, ktorú mi vystrúhal majster Michal Filo z Banskej Bystrice, alebo vyleziem s padákom alebo s lyžami na nejaký hrozný kopec a po mišmaši zoštane len ticho...

Je to normální, že hledám poklad už dlouhá léta? Byl jsem už v moři u Puly, na Hvaru, v Moulin Rouge, na hradě Veveří, v Sazce a pořád nic... Kde je ten poklad?

A je to normální, že se jako herec nepotá-

***V inscenaci
Tři mušketýři,
režie: Hana Burešová***

**S Evelínou Kachlířovou
v muzikálu Červený a černý,
režie: Juraj Deák**

cíš pod vlivem alkoholu po scéně a pak podél venkovních kulís her, ve kterých již nehraješ, a že vůbec na představení nepiješ a že vůbec nepiješ?

Je to normální, že tak rozhleděný člověk jako ty má tak mylné informace? Z druhé strany je to ale nenormálně hezké, že na tomto světě jsou pořád lidi, kteří věří v moji duchovní čistotu...

Je to normální, že jsme normální, co ty na to, Dušane, herče z Brna?

Ne, asi ne, ale stalo se a to znamená, že se to může stát a z toho, že se to může stát a já chci, aby se to stalo, vyplývá, že to tak být asi musí. Takže ano... na prostou otázku, zdali je to normální, že jsme normální, odpovídám, a je mi líto, že mi to není líto: ano, jsme normální!

Je to normální, že je to rozhovor při šálku kávy a děláme to přes internet? Je to normální?.....

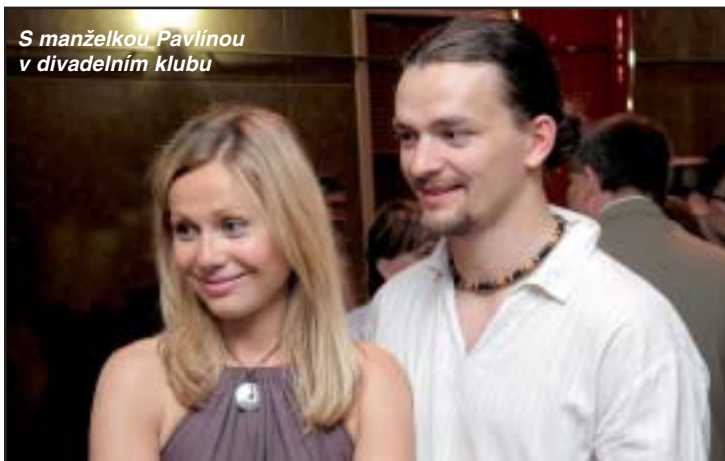
V době, kdy se dá choreo-

grafie poslat smskou, je všechno normální. Navíc, Dokořán se přece u kávy čte a ne píše, che che Ty kokos, kdybychom se my dva potkali u kávy, to by nebylo úplně normální, co? Tak ať je vždycky co pít, na zdraví!

Děkuji za rozhovor, běž si po své práci!

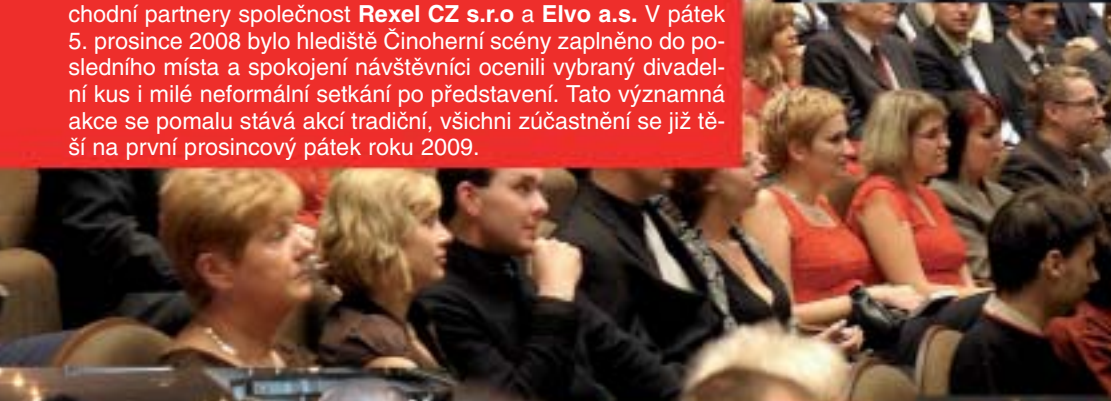
Foto: jeř Kratochvil

**S manželkou Pavlínou
v divadelním klubu**

Slavnostní divadelní představení „**Charleyova teta**“ z repertoáru Městského divadla Brno vybrala pro své významné obchodní partnery společnost **Rexel CZ s.r.o** a **Elvo a.s.** V pátek 5. prosince 2008 bylo hlediště Činoherní scény zaplněno do posledního místa a spokojení návštěvníci ocenili vybraný divadelní kus i milé neformální setkání po představení. Tato významná akce se pomalu stává akcí tradiční, všichni zúčastnění se již těší na první prosincový pátek roku 2009.

*Režisér Stanislav Moša
a dirigent Žaré Princič*

*Stanislav Moša
s překladatelkou
Aljou Predan*

*Uroš Smolej,
Jana Zupančič,
Stanislav Moša,
Gregor Gruden
coby Joe
alias Josephine*

*Janez Starina
(Sir Osgood Fielding),
Uroš Smolej (Dafne)*

*Petr Hloušek,
Jana Zupančič,
Stanislav Moša*

*Andrea Kučerová,
Jana Zupančič*

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO
PETER STONE, JULE STYNE, BOB MERRILL
SUGAR - NEKATERI SO ZA VROČE

Režie: Stanislav Moša

Premiéra: 4. prosince 2008

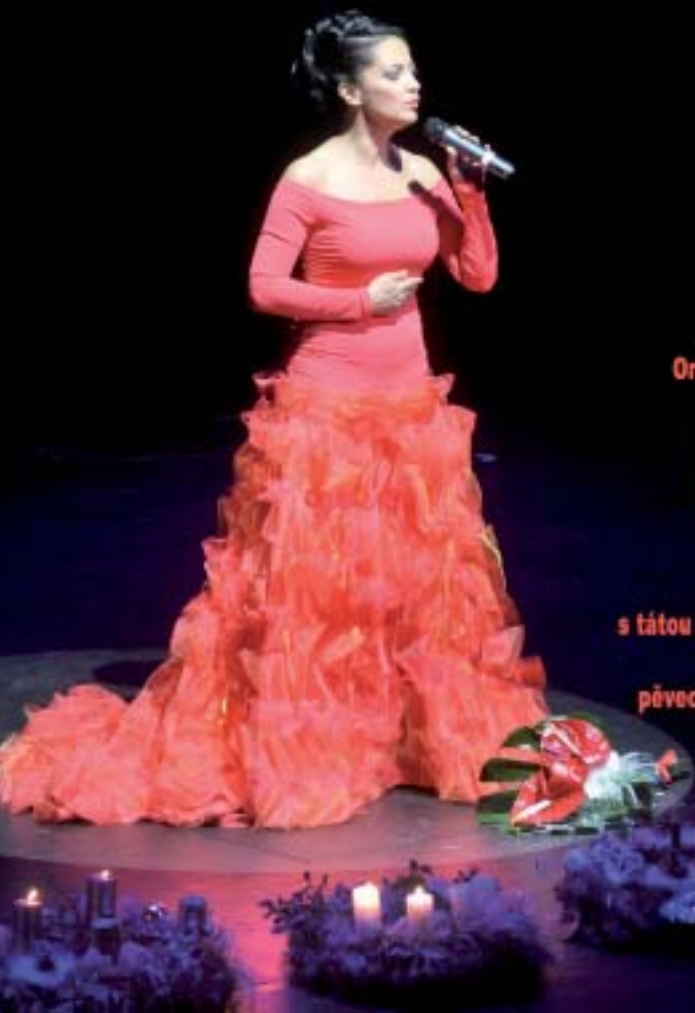
*Uroš Smolej (Dafné)
a Jana Zupančič (Sugar)*

*Stanislav Moša
s hrcem
Vladimírem Jurcem
a jeho partnerkou*

Advent, andělé a děti
adventní koncert
7. prosince 2008
Nadační fond Niké,
Sepes Promotion,
Městské divadlo Brno

Účinkovali:
Orchestr Městského divadla Brno
s dirigentem Igorem Vavrdou,
Petr Gazdík,
Zora Jandová a Zdeněk Merta
s dcerami,
All X,
Matěj a Markéta Štruncovi
s tátou Daliborem a mámou Kateřinou,
Jiří Zonyga s celou rodinou,
pěvecký sbor Buchlovický důchodák
BUDU z Buchlovic,
pěvecký sbor Kampanela
s Bohušem Matušem,
Petr Malásek se synem Petrem
a Lucie Bílá
režie: Vladimír Koudelka

jef.

Cenu Osobnost roku 2008 udělilo vedení divadla generálnímu řediteli teplárem Alexeji Nováčkovi

Nejpopulárnějším hercem se stal Igor Ondříček a cenu mu předala herečka Radka Coufalová

Ředitel MdB Stanislav Moša a zastupitel města Brna, člen kulturní komise Stanislav Michalík pokřtili divadelní ročenku

Cenu bezpečného zázemí udělil soubor paní Ludmile Bezroukové

Režisér Gustav Skála také převzal cenu pro výtvarnici Evu Brodskou

Dirigent Igor Vavrda byl oceněn kolegiem revue Dokořán

*Erik Pardus předal cenu
nejpopulárnější herečce
uplynulé sezony
Radce Coufalové*

*Za nejpopulárnější inscenaci
sezony Charleyovu tetu
si cenu odnesl
režisér Gustav Skála*

2007/2008

*Ocenění v divadelním klubu:
režisér Gustav Skála, Alexej Nováček,
Radka Coufalová a Igor Ondříček*

Michal Isteník & Jaroslav Matějka

Když mám trochu volného času a potřebuji si tzv. odfrknout, vždycky si zajdu na nějaké to autorské čtení, nejraději na poezii. Teď v době vrcholu příprav nové inscenace MdB Večer tříkrálový jsem si minulý pátek v neobvykle

Jo. (oba smích) Jardo, jaké je zkoušení nové inscenace Večer tříkrálový?

Víš, Michale, a ty to víš, je polední pauza, nechci se zabývat divadlem. Nech mě nabrat nové síly. Děkuji.

Jasně. Ale co Nadělení, vždyť to je přece také divadlo...

Ano, to je Michale, to je přesné. Ale přesto jiné. A za to jsem rád.

ČERT TĚ VEM

dlouhé polední pauze odskočil na festival Nadělení do Centra volného času Lužánky. Sám jsem totiž vzešel z dramatického kroužku a mezi mladé divadelní nadšence a talenty mě to stále táhne... A co čert nechtěl, na jedné z diskuzí o představení Malý princ souboru Brnkadla jsem spatřil zamyšleného Jardu Matějku. Jarda nastoupil do MdB ve stejný den jako já, v pondělí. Trochu mi tedy přišlo líto, že Dokořán chce udělat rozhovor jen se mnou. Prodral jsem se davem mladých řečníků až k Jardovi, který si zrovna bral slovo a chtěl vstoupit do diskuze, která ale právě skončila. Trochu zklamaný Jarda tak souhlasil alespoň s mou žádostí o rozhovor a přemístili jsme se na Jardovu oblíbenou lavičku do parku. Co čert nechtěl, je hned vedle té mojí...

Jardo, můžu ti říkat Jardo? (smích)

Můžeš. A já tobě? (smích)

Jaroslav Matějka

Jasně, Jardo, co podzim, dělá s tebou podzim nějaká kouzla?

Kouzla se dějí každý den a nezáleží na tom, jestli je anebo není podzim.

Jasně, myslím, že rozumím. Jardo, co děláš po večerech, když nehraješ a nezkoušíš?

Michale těch chvil je málo (smích)... jsem v podstatě rád, že se stihnu proběhnout s Maxíkem.

To je tvůj pes?

Ano, můj miláček. Kólie Maxík. Loni jsem vždy o víkendech vzal své auto a vyrazil na takový plácek k Soběšicím, kde jsem se potuloval, četl, poslouchal hudbu a tak. Pravidelně jsem tam Maxe potkával, myslel jsem nejdřív, že patří k nějaké chatě, ale ne. Lidé jen říkali, že se tam poslední týdný občas potuluje...

Takže je v podstatě adoptovaný... (smích)

V podstatě se dá říct, že jo.

Co nějaké jiné koníčky...

No, tak jsem teď zcela zavalen prací, takže opravdu nemám čas. Ale stýská se mi po dobách, kdy jsem jezdil veslovat na Lipno (Jarda tam má chatičku). Mám taky rád fotbal, tenis, poslední dobou mě baví sledovat i hokej. Fandím Kometě...

Jardo, působíš často na lidi jako nepřístupný samotář. Vnímáš to?

Michal Isteník

Tak samozřejmě to vnímám. Myslím, že je to škoda, že jsem takhle vnímán. Jsem velice společenský, rád posedím s přáteli, jen mi trochu déle trvá navázání kontaktu z dlouhodobého hlediska. Myslím, že jsi, Michale, v podstatě jediný, koho znám, kdo vydržel tak dlouho čekat.

Ale vyplatilo se to. (smích)

Bezpochyby. Jak dlouho se vlastně známe?

Pět let, ale kamarádít jsi se mnou začal až před rokem.

Teď trochu přeháníš, se mi zdá.

Jardo, tvůj oblíbený film.

**Michal Isteník
v muzikálu Jánošík
aneb Na skle malované,
režie: Stano Slovák**

Tak to nevím, jaký říct, беру to spíš podle režisérů, miluji třeba Felliniho, Bergmana, Tarkovského samozřejmě, Kim-Ki-duka a z našich nejvíc asi Poledňákovou a Chytilovou.

Oblíbený herec.

Al Pacino, Brando a z našich Větrovec, Čenský, Trávníček a Tonda Procházka. Ale dost už o mně, co ty?

Co, co já. (smích)

Ty, pokud vím, taky nezahálíš?

Neza co? (smích) Ne, opravdu teď nezahálím, hraju, zkouším, režíruju, studuji a k tomu učím na fakultě manažerky herectví... No a když zbude trocha volného času, zkouším psát.

Ale to nevím.

Zatím jsem měl jen jedno čtení v Salmovské literární kavárně v Praze. To je taková moje pražská oáza. Je to jen takové psaní pro sebe, nemám žádné velké ambice. (smích) Ale propad to rozhodně nebyl.

Pokud vím, ty máš, Michale, také pejska?

No, Jardo, včera umřel. Už byl slepý, jak víš, a hodně starý.

No tak to mě mrzí, Michale. Otočme list.

Takovej je život, Jardo.

Já vím, co koníčky.

Na takovej přepych nemám čas. (smích) Ale vždycky si rád vyrazím s blízkými přáteli za dobrým jídlem a pitím.

Máš nějakou restauraci, kterou bys mohl doporučit?

Ne.

Takže je ti jedno, kde prožiješ večer s přáteli.

Ano.

Aha. Víš o tobě, že jsi velký milovník masa.

Ano. Maso, to je mor.

Oblíbený herec či herečka?

Tohle jsou hrozně těžké otázky.

Ty sis začal. (smích)

Tak asi Hugo Haas, toho si opravdu vážím, stejně jako třeba Jindřicha Plachty. No a pak De Niro, Nicholson, Pacino, jasně. A z našich asi Trojan, Chudík a Zounar.

Film?

Jejda, tos mě zaskočil. Nevím. Budeš se možná divit, ale je to film The Party at Kitty and Stud's.

Proč bych se měl divit, ten film je geniální.

Třeba ta hudba... Michale...

Jardo?

Je už skoro čtvrt na čtyři, měli bychom se vrátit do divadla.

No, musíme, Jardo, musíme. Děkuji ti za krásnou pauzu.

Já taky, Michale. Čau.

Čau.

Michale, my můžeme jít spolu... (oba smích)

Foto: jeř Kratochvil, Tino Kratochvil

„MEMORY CYCLE TIME...“

Hudební skladatel a aranžér Igor Vavřda oslavil za dirigentským pultem Hudební scény Městského divadla kulaté narozeniny. Od věčných diváků si odnesl dárek Marge Simpsonovou.

Dmitrij Merežkovskij: **SMRT PAVLA I.**

Jeden z nejvýznamnějších představitelů ruské moderny Dmitrij S. Merežkovskij psal své nejlepší jevištní dílo za pohonné atmosféry první ruské revoluce 1905. Mistrně v něm vystihl dvojí tvář nemilovaného syna Kateřiny Veliké, cara Pavla I. - bezskrupulózního tyрана, řádícího bestie, i něžného milence a sentimentálního snílka. Na ruskou scénu se drama dostalo až po pádu samoderžavi a posléze ve dvacátých letech, kdy bolševický režim přinutil autora odejít do emigrace, prošlo úspěšně evropskými jevišti. Historicky věrné, psychologicky vstřícné a dramaticky strhující podání přízračného ozvušší despotie a její krutosti v kontrastu s křehkostí člověka - to vše vytvořilo z Merežkovského hry jeden z nejsuggestivnějších obrazů ruských dějin. Zároveň se jedná i o mimořádně silné dílo plné nadčasových dimenzí. Na půdorysu společenské tragédie rozvíjí se i tragédie rodinná, v závěru nabývající mohutnosti antických tragédií.

Režie: Hana Burešová

Hrají: Erik Pardus, Petr Štěpán, Igor Ondříček, Oldřich Smysl nebo Jaroslav Matějka, Irena Konvalinová, Pavla Vitázková, Evelína Kachlířová, Ladislav Kolář, Jan Mazák, Viktor Skála, Zdeněk Junák, Alan Novotný, Tomáš Sagher, Zdeněk Bureš nebo Karel Mišurec a další.

William Shakespeare: **VEČER TŘÍKRÁLOVÝ**

Jedna se o jednu z největších Shakespeareových komedií lásky, převleků, překvapivých rozuzlení i zcela zvláštní poetiky. Bývá označována jako komedie slavnostního veselí či komedie masopustu. Bláznivý sváteční a převrácený svět. Všeškeré to třesnutí se samozřejmě točí kolem lásky. Z tolika přeludů je živa láska, že sama je svým vlastním přeludem. Ztroskotání lodi rozdělí blízké Viola a Sebastiana. Viola přijímá v chlapčenském převleku pod jménem Cesario službu pátete u Orsina, knížete illyrského, a zamiluje se do něho. Ten však miluje bohatou a krásnou hraběnkou Olivii. Vyšle k ní jako svého posla lásky Cesaria a Olivie zahojí láskou k mladému zprostředkovateli. Děj se zauzlí, když se na scéně objeví Sebastian, a Olivie, pokládajíc ho za Cesaria, s ním uzavře tajný sňatek. Romantický příběh se prolétá s pásmem komických, jehož protagonisty jsou sir Tobiasův Řihal, Oliviiin strýc, jeho kumpán čtyř Ondřej Trasořítka a hraběnkina komorná Marie. Všichni tři jsou strůjci neplechů na zapísklém puritánovi Malvoliovi, správci Oliviiina panství: podvrženým listem jej přesvědčí, že ho púvabná hra-

Vitázková, Radka Coufalová, Josef Jurásek, Zdeněk Junák, Irena Konvalinová nebo Eva Gorčicová, Lenka Janíková a Jan Mazák.

V. Hugo, Z. Plachý, J. Šimáček **DENÍK KRÁLE**

Tvůrčí tým Zdeněk Plachý a Jiří Šimáček (čili hlavní dva protagonisté brněnského volného uměleckého sdružení Střeženy Parnass) přichází se svým původním textem - je jim dramaticky současný příběh z gangsterského podsvětí, nazvaný prostě Deník krále. Titulní postava, bývalý šéf mafiánské bandy zvaný Král, se v něm vrací po letech do Marseille, v níž kdysi působil, vyřídí ještě jeden rutinní obchod. Je však při něm překvapivě postřelen a na útěku se musí skrýt u zahorkého misantropického intelektuála jménem Cyril Abidi. Právě jemu je donucen zanechat svůj deník, který kontroloval jako odkaz svému ztracenému synovi - a právě Cyril při jeho četbě, již zpočátku komentuje s povyšným odstupem, odkrývá vášnivý, strhující a tragický příběh, který poznamenal Králův osud. Napínavý příběh viděný optikou podivinského samotáře, vpády vyprávě mýstky (reprezentované postavou Teresie z Lisieux) i podrobný komediální „živočichopis“ postav a postavíček žijících se zločinem, to zní v podání Střeženého Parnassu jako notně vybušená kombinace. V úloze režiséra jeden z autorů Zdeněk Plachý, mimo jiné čerstvý šéf činohry Národního divadla Brno. V představení zazní i píseň známého českého zpěváka a hudebního skladatele Daniela Landy, který se stal i kotvotem této inscenace.

Režie a hudba: Zdeněk Plachý

Účinkují: Igor Ondříček, Viktor Skála nebo Martin Dohnal, Pavla Vitázková, Jan Mazák, Vojtěch Blahuta, Martin Havelka, Mária Lalková, Ján Jackuliak, Alan Novotný, Lenka Janíková a další.

Yasmina Reza: **KUMŠT**

Je to jen čtrnáct let (psal se rok 1994), co nepřilší úspěšná francouzská herečka Yasmina Reza napsala konverzační komedii pro tři muže s prostínským názvem - Art (Umění). V českém překladu Michala Lázňovského Obraz, v Německu Kunst, v Polsku Sztuka, na Slovensku a posléze i v některých českých divadlech Kumšt. Obdržela za ni prestižní Moliérovu cenu, text byl od té doby přeložen do 35 světových jazyků a účinkovala v něm nejedna hvězda francouzského, německého či anglického divadla. Yasmina Reza od té doby napsala vícero pozoruhodných textů (v českých divadlech měly největší ohlas její Tri verze života), ale triumfálním úspěchu Kumštu a zároveň jeho účinné jednoduchosti se už nepřiblížila. Není divu. Ta hra má takřka geniální výchozí situaci - tři mnohaleté přátele středního věku rozdělí názor na koupi jednoho z nich. Ten si totiž za nekřesťanské peníze pořídí obraz. A ne ledajaký. Bílý obraz s bílými proužky od uznávaného současného malíře. Prostě kus bílého plátna... Za diskusi, je-li tato koupě výrazem vytříbeného vkusu, nebo jen snobským požostvím, tanou otázky podstatnější. Až po tu hlavní - co vůbec to naše kamarádství drží pohromadě? Je až překvapivé, jak přesnou sondu do mužských ješitností, póz a drobných lží Reza jako žena podnikla. A jak sverchovaně vtipnou komediální formou své poznání o možnostech a limitech „chlapského“ přátelství nám obou divákům podává.

Režie: Zdeněk Cernín

Hrají: Erik Pardus, Viktor Skála a Lukáš Hejlik nebo Patrik Bořecký.

Eduardo Rovner: **VRÁTILA SE JEDNOU V NOCI**

Břilantně napsaná komedie nejprádnějšího současného autora argentinského divadla úspěšně obletěla celý svět a dočkala se mnoha prestižních ocenění. Pedikér a starý mladěnc Manuel pravidelně navštěvuje hrob své matky, aby jí týden co týden vyličil, co nového se mu přihodilo. Skutečnost si lehce přibarvuje, některé věci zamílčí, jenom aby se matce jevil v lepším světle. Když jí jednoho dne oznámí, že se konečně chystá oženit, očekává po návratu domů neuvěřitelné překvapení: jeho matka Fanny po deseti letech „odpočinku v pokoji“ vstane z hrobu, aby na situaci osobně dohlédla. Energičká žena se tak znovu začne plést do života svého dospělého syna: a jelikož on je pocho-pitelně jediný, kdo jí vidí a slyší, spouští se řetěz komických situací, nedorozumění, zámen a zmatků... Eduardo Rovner ve své komedii o nádherné vitálnosti, byť mrtvé ženě, neopakovatelným způsobem vstihuje důležitost přátelství i lásky. V hlavní roli - kdo jiný než Zdena Herfortová...

Režie: Emil Horvát

Hrají: Zdena Herfortová, Erik Pardus, Jana Musilová, Igor Ondříček, Zdeněk Bureš, Karel Janský, Miloš Kročil, Eva Jelínková a Josef Jurásek.

HRAJEME

běnka miluje... Zkrátka rozverná sváteční komedie pojednává o různých podobách lásky, je plná převleků, soubojů a humoru. Nebyl by to však dramatik z největších, kdyby karnevalovou nespoutanost nerelativizoval "snem" o prchavém mládí, o zoufalství odmítnutých, o syrovém nečase. Večer tříkrálový tedy přináší pro každého něco; záleží na nás, chceme-li se na lidské hemžení dívat různými brýlemi, nebo skrze začouzené skličko.

Režie: Roman Polák

Hrají: Petr Gazdík, Pavla Vitázková, Hana Holířová nebo Hana Kovářková, Martin Havelka, Jan Mazák, Irena Konvalinová, Viktor Skála, Erik Pardus, Jaroslav Matějka, Zdeněk Junák, Lenka Janíková, Veronika Poláčková, Patrik Bořecký, Michal Istenik a další.

Brandon Thomas: **CHARLEYOVA TETA**

Rozpustilá komedie (a vůbec jedna z nejlepších napsaných komedií v historii divadla) o dvou oxfordských studentech, Charlie a Jackovi, kteří se chystají pozvat dívky svého srdce na milostnou schůzku. Tu však s ohledem na svou stydlivost i možné snadnější získání obou dívek hodlají zinscenovat jako setkání s Charleyovou tetou. Zlomyslná náhoda spolu s dlunhy, typickým to průvodcem studentských let v každé zemi a době, zavíná, že v roli Charleyovy tety vystoupí poněkud rozmazaný student Babberley. Rada překvapivých situací a nádherný humor, vycházející z těch nejlepších anglických tradic, jsou spolehlivou zárukou kvalitní divácké zábavy s příjemnými ozvěnami nostalgia. Režie byla svěřena Gustavu Skálovi - (vzpomeňme na jeho - našeho „nesmrtelného“ *Brouka v hlavě*).

Režie: Gustav Skála

Účinkují: Igor Ondříček, Petr Štěpán, Alan Novotný, Pavla

LEDEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

2.1.	pátek	Zdenek Merta, Karel Šjip	R2008
19.30		Ferdinand kd'E ste?	
3.1.	sobota	Zdenek Merta, Karel Šjip	deniéra, X2008
19.30		Ferdinand kd'E ste?	
4.1.	neděle	Dmitrij Merežkovskij	Z2008
19.30		Smrt Pavla I.	
5.1.	pondělí	Dmitrij Merežkovskij	T2008
19.30		Smrt Pavla I.	
6.1.	úterý	William Shakespeare	AB2
19.30		Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete	
7.1.	středa	William Shakespeare	A3
19.30		Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete	
8.1.	čtvrtek	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
9.1.	pátek	Jiří Šimáček, Zdenek Plachý	A2009
19.30		Deník krále	
10.1.	sobota	Carlo Goldoni	
19.30		Poprask na laguně	
11.1.	neděle	Carlo Goldoni	
19.30		Poprask na laguně	
12.1.	pondělí	Yasmina Reza	A1
19.30		Kumšt	
13.1.	úterý	Yasmina Reza	A2
19.30		Kumšt	
14.1.	středa	Brandon Thomas	P18
18.00		Charleyova teta	
15.1.	čtvrtek	Jiří Šimáček, Zdenek Plachý	M2009
19.30		Deník krále	
16.1.	pátek	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
17.1.	sobota	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
18.1.	neděle	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
19.1.	pondělí	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	AB1
19.30		Tři mušketyři	
20.1.	úterý	Brandon Thomas	PPP
18.00		Charleyova teta	
21.1.	středa	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	
18.00		Tři mušketyři	
22.1.	čtvrtek	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	AB4
19.30		Tři mušketyři	
23.1.	pátek	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	E5
19.30		Tři mušketyři	
24.1.	sobota	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	A6
19.30		Tři mušketyři	
25.1.	neděle	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	
18.00		Tři mušketyři	
26.1.	pondělí	A. Dumás st., H. Burešová, Š. Otčenášek	A1
19.30		Tři mušketyři	
27.1.	úterý	Yasmina Reza	E2
19.30		Kumšt	
28.1.	středa	William Shakespeare	AB3
19.30		Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete	
29.1.	čtvrtek	William Shakespeare	C4
19.30		Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete	
30.1.	pátek	William Shakespeare	AB5
19.30		Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete	
31.1.	sobota	William Shakespeare	AB6
19.30		Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete	

4.1.	neděle	Záznam ČT (live)	
17.00		Tříkrálový koncert	
8.1.	čtvrtek	K. Gärtner, E. Bryll	PP1
18.00		Jánošík aneb Na skle malované	
9.1.	pátek	K. Gärtner, E. Bryll	zakoupeno
19.00		Jánošík aneb Na skle malované	
11.1.	neděle	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón	
14.00		Sněhurka a 7 trpaslíků	
11.1.	neděle	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón	D/E7
19.30		Sněhurka a 7 trpaslíků	
12.1.	pondělí	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón	
18.00		Sněhurka a 7 trpaslíků	
13.1.	úterý	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón	C2/E2
19.30		Sněhurka a 7 trpaslíků	
15.1.	čtvrtek	Zdenek Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
16.1.	pátek	Zdenek Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
17.1.	sobota	Zdenek Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
28.1.	středa	J. Doga, E. Loteanu	
19.30		Cikáni jdou do nebe	
29.1.	čtvrtek	J. Doga, E. Loteanu	zakoupeno
11.00		Cikáni jdou do nebe	

Zájezdy: 14. ledna hostuje MdB s muzikálem My Fair Lady (ze Zelnáku) v Děčíně.

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

1.2.	neděle	Yasmina Reza	E7
19.30		Kumšt	
2.2.	pondělí		zakoupeno
19.00		Koncert muzikálů	
3.2.	úterý	Carlo Goldoni	
19.30		Sluha dvou pánů	
4.2.	středa	Carlo Goldoni	
19.30		Sluha dvou pánů	
5.2.	čtvrtek	Brandon Thomas	zakoupeno
19.30		Charleyova teta	
6.2.	pátek	Eugène Labiche	
19.30		Slaměný klobouk	
9.2.	pondělí	Eugène Labiche	
19.30		Slaměný klobouk	
10.2.	úterý	Peter Shaffer	
19.30		Equus	
11.2.	středa	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Svět plný andělů	
12.2.	čtvrtek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Svět plný andělů	
13.2.	pátek	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
14.2.	sobota	Eduardo Rovner	
19.30		Vrátila se jednou v noci	
17.2.	úterý	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
18.2.	středa	Jiří Šimáček, Zdeněk Plachý	R2009
19.30		Deník krále	
19.2.	čtvrtek	Jiří Šimáček, Zdeněk Plachý	X2009
19.30		Deník krále	
20.2.	pátek	A. J. Lerner, F. Loewe	zakoupeno
18.00		My Fair Lady (ze Zelníáku)	
21.2.	sobota	A. J. Lerner, F. Loewe	
15.00		My Fair Lady (ze Zelníáku)	
21.2.	sobota	A. J. Lerner, F. Loewe	
19.30		My Fair Lady (ze Zelníáku)	
22.2.	neděle	Georges Feydeau	
19.30		Brouk v hlavě	
27.2.	pátek	Tennessee Williams	veřejná generálka
14.00		Kočka na rozpálené plechové střeše	
27.2.	pátek	Tennessee Williams	předpremiéra, C5
19.30		Kočka na rozpálené plechové střeše	
28.2.	sobota	Tennessee Williams	premiéra, P
19.30		Kočka na rozpálené plechové střeše	

6.2.	pátek	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	veř. generálka
14.00		Bídnič	
6.2.	pátek	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	C5/E5
19.30		Bídnič	
7.2.	sobota	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	premiéra, P
19.30		Bídnič	
8.2.	neděle	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
19.30		Bídnič	
9.2.	pondělí	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	A1/AB1
19.30		Bídnič	
10.2.	úterý	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
15.00		Bídnič	
10.2.	úterý	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	A2/AB2
19.30		Bídnič	
11.2.	středa	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	A3/AB3
19.30		Bídnič	
12.2.	čtvrtek	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	C4
19.30		Bídnič	
13.2.	pátek	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	A5/AB5
19.30		Bídnič	
14.2.	sobota	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
15.00		Bídnič	
14.2.	sobota	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	A6/AB6
19.30		Bídnič	
15.2.	neděle	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
15.00		Bídnič	
15.2.	neděle	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
19.30		Bídnič	
16.2.	pondělí	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
19.30		Bídnič	
17.2.	úterý	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	C2/E2
19.30		Bídnič	
18.2.	středa	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	
19.30		Bídnič	
19.2.	čtvrtek	Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil	A4/AB4
19.30		Bídnič	
22.2.	neděle	J. Dempsy, D. P. Rowe	
19.30		Carodějky z Eastwicku	
23.2.	pondělí	J. Dempsy, D. P. Rowe	
19.30		Carodějky z Eastwicku	
24.2.	úterý	J. Dempsy, D. P. Rowe	
19.30		Carodějky z Eastwicku	
25.2.	středa	J. Dempsy, D. P. Rowe	
19.30		Carodějky z Eastwicku	
27.2.	pátek	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	
28.2.	sobota	Zdeněk Merta, Stanislav Moša	
19.30		Peklo	

Jaroslav Matějka

Zájezdy: 15. února hostuje MdB s komedií Charleyova teta v Divadle na Vinohradech v Praze a 20. února s komedií Poprask na laguně v Kolíně.

Alexandr Dumas st., Hana Burešová, Štěpán Otčenášek:

TRÍ MUŠKETÝŘI

Nejnovější dramtizace slavného historicko-dobrodružného románu rozvíjejícího romantický příběh o cti, věrnosti a lásce na pozadí politických intrik. Tři nerozluční přátelé, členové královských mušketýrů, statečný Athos, silák Porthos a subtilní Aramis nacházejí nového druha ve veselém gaskoňském šlechtici d'Artagnanovi. Společně pak čelí intrikám kardinála Richelieua, který se s pomocí svých špiónů - Milady de Winter a hraběte Rocheforta - snaží zkompromitovat francouzskou královnu a upevnit osobní moc. Po četných dobrodružstvích, v nichž je odkryváno i leccos ze záhadné minulosti hrdinů, rytířskost mušketýrů a jejich věrnost šlechtickým zákonům cti vítězí nad nástrahami mstivé Milady i kardinála. Tři mušketýři dodnes uchvacují svým dobrodružným pojetím, optimismem

napětí, zřeštěného humoru i pohádkové laskavosti. Vše samozřejmě kořeněno půvabnými, chytlavými písničkami. Sněhurka a 7 trpaslíků má všechny předpoklady být příjemným představením, nabízejícím dostatek radosti i potěšení dětem i dospělým. Zkrátka milou zábavou pro celou rodinu.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Radka Coufalová nebo Svetlana Slovákova, Jan Apolenář nebo Milana Němec, Rastislav Gajdoš nebo Petr Štěpán, Robert Jicha nebo Aleš Slanina, Ladislav Kolář nebo Igor Ondříček, Jiří Mach nebo Dušan Vítáček, Ján Jackuliak nebo Jakub Uličník, Robert Musialek nebo Lukáš Vlček, Jakub Przelinda nebo Jiří Ressler, Michal Matěj, Vojtěch Blahuta nebo Alan Novotný a další.

Zdenek Merta, Stanislav Moša: **PEKLO**

1. díl magické muzikálové trilogie

Zdenek Merta se Stanislavem Mošou připravili pro naše divadlo již několik hudebních inscenací, z nichž ta poslední - pohádkový muzikál „Zahrada divů“ i první - muzikálová féerie „Sny noci svatojánských“ se hrají dodnes. Tentokrát autoři připravili muzikálovou trilogii s názvem Osudová komedie. První díl Peklo, stejně jako celé dílo, je zcela novým originálním dílem ze současnosti a souvislost s legendární Danteho básní je pouze okrajová. Vše se však odehrává v našich dnech a samozřejmě se současnou hudbou Zdenka Merty a v režii Stanislava Moši. Hlavní hrdina trilogie, nyní mladý sochař David, se stane hned dvojnásobnou obětí okolností, které mu do jeho osudu vnese bohatý aristokrat Sebastian. Ten si nechá u Davida vytvořit sochu své překrásné mladé ženy Leny, avšak z výsledné podoby sochy poznává, že se během práce na soše David do jeho manželky zamiloval. Když posléze Lena vinou Sebastianovy pomsty umírá, je nucen David podstoupit cestu peklem, kterou mu připravil strážce jeho zlého osudu Sebastian, aby pak přivedl svou lásku znovu k životu, i když ve zcela nečekané podobě. Nechceme hned nyní vyzradit celý originální příběh hledání smyslu naší existence, smyslu našeho života. Snad jen, že tím nejpodstatnějším je zde síla lidské lásky, která svou vůlí dokáže překonávat i jiné, na první pohled nezvratné zákony našeho světa i vesmíru.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Radka Coufalová nebo Svetlana Slovákova, Hana Holíšová nebo Soňa Borková, Petr Gazdík nebo Stanislav Slovák, Jan Apolenář nebo Martin Havelka nebo Petr Štěpán, Ivana Vaňková nebo Zora Jandová, Ján Jackuliak nebo Dušan Vítáček, Igor Ondříček nebo Jiří Zmídlach a další.

Jevgenij Doga, Emil Loteanu: **CIKÁNI JDOU DO NEBE**

Hudebně dramatická balada o věčné lidské touze, vášnivě lásce, o svobodě a lidské pýše. Na počátku tohoto výjimečného muzikálu je film režiséra a scenáristy Emilia Loteanu z roku 1976 se strhujícími melodiemi skladatele Jevgenije Dogy. V našem současném civilizovaném světě, ve kterém obvykle vítězí rozum nad city, se jeví hrdost a pýchu naplněný tragický příběh lásky cikánského zloděje koni Lujko Zobara a krásné Rady jako nesmyslný a nepochopitelný. Přesto však všichni, kteří se u této inscenace kdy ocitli, vnímají podvědomě, že jediné takto je to správné. Že prostě musí člověk toužit po svobodě podlehnout na prvním místě svému citu a nepat se po zisku, po výhodách. Láska a pak už nic... čast a pak už nic... známe to ještě? A to vše v uhrančivém prostředí romského etnika. V inscenaci plně strhujících cikánských písní, divoké energie tanců i zvláštního poetického stylu vyprávění.

Režie: Petr Kracik

Hrají: Martin Havelka nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Jitka Cvančarová nebo Soňa Jányová nebo Ivana Vaňková, Zdeněk Junák nebo Ladislav Lakomý, Jiří Horký nebo Milan Horský, Ladislav Kolář nebo Marian Slovák, Pavel Kunert nebo Ladislav Mareček, Jan Apolenář nebo Alan Novotný, Evélna Kachlířová nebo Mária Lalková, Hana Kovaříková nebo Pavla Vítázková nebo Monika Světnicová, Ján Jackuliak nebo Dušan Vítáček, Rastislav Gajdoš nebo Lukáš Vlček, Oldřich Smysl nebo Jakub Uličník, Michal Šebek nebo Karel Skarka, Igor Ondříček nebo Dušan Vítáček, Zdeněk Bureš nebo Zdeněk Černín, Lukáš Hejlík, Josef Jurásek nebo Karel Mišurec, Patrik Bořecký nebo Robert Jicha a další.

HRAJEME

a životní energii, s níž hlavní postavy úspěšně čelí překážkám. V mušketýrské epopeji se Dumasovi podařilo vytvořit obraz nezapomenutelných hrdinů, kteří se díky morálním vlastnostem, odvaze, věrnosti a cti stali symbolem statečnosti a rytířskosti. Dramatizace výjimečně úspěšných spolupracovníků našeho divadla bude v mnohem překvapující!

Režie: Hana Burešová

Hrají: Michal Isteník, Igor Ondříček, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Ladislav Kolář, Ivana Vaňková, Pavla Vítázková, Eva Jedličková, Irena Konvalinová, Josef Jurásek, Viktor Skála, Dušan Vítáček, Zdeněk Bureš, Robert Jicha nebo Lukáš Vlček, Jan Mazák, Patrik Bořecký, Mária Lalková a další.

Katarzyna Gärtner, Ernest Bryll:

JÁNOŠÍK, ANEB NA SKLE MALOVANÉ

Světová premiéra hry polských autorů, básníka a dramatika Ernesta Brylla a hudební skladatele Katarzyny Gärtner se uskutečnila v roce 1970 ve varšavském Polském divadle. Příběh legendárního zbojníka Juraje Jánošika je autory citlivě převeden ve zvláštní hudebně-dramatický tvar plný básnické obrazotvornosti a laskavě-humorně stylizace lidového divadla. Nápaditým použitím symbolických postav lidových her, jakými jsou Anděl, Čert a Smrt, se tento muzikál stává ojedinělým a divácky nesmírně atraktivním jevištním dílem. Dominující složkou Na skle malovaného jsou však kompozice Katarzyny Gärtner v jazz-rockovém stylu. Kombinaci podmanivých melodií a lidových nářevů s nápaditým jazz-rockovým pozadím se tento muzikál nesmazatelně zapsal do dějin hudebního divadla. Jen na Nové scéně v Bratislavě se hrál nepřetržitě v hlavní roli s Michalem Dočolomanským od října 1974 až do roku 2004 celkem 650x!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Dušan Vítáček, Petr Gazdík, Petr Šmířák, Radka Coufalová, Mária Lalková, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Erik Pardus, Tomáš Sagher, Hana Holíšová, Marta Prokopová, Pavla Vítázková, Eva Jedličková, Jan Apolenář, Pavel Kunert a další.

Stano Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán, Karel Cón

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

bláznivá hudební pohádka pro celou rodinu

Příběh, který znají snad všichni – po smrti laskavé královny matky si přivádí hodný Král domů zlou Macechu, která nedokáže snést krásu své nevlastní dcery. A když zemře i Král, je jí mladá Sněhurka vydána zcela na milost a nemilost. Před smrtí jí zachrání jen útek do hlubin temného lesa. Na konci této strastiplné pouťi však stojí k jejím štěstí útulný domeček se sedmi postýlkami – jedna pro Průfu, jedna pro Kejchala, jedna pro Dřímala, jedna pro Rejpaľa, jedna pro Štydlína, jedna pro Štístka a jedna pro Šmudlu. Jen péče ženské ruky tu jaksi chybí a postýlky jsou poněkud malé. Ovšem Macecha se dozví, že Sněhurce se podařilo uniknout jejím spádem a rozhodne se jí zbavit sama...

Na pozadí známé pohádky bratří Grimmů, jemně inspirovaní proslulou animovanou verzí Walta Disneyho, tvoří hudební skladatel Karel Cón a libretisté Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán svou osobitou stavbu, plnou hororového

Erik Pardus,
Karel Škarka,
Zdeněk Junák

All X

V Semilasse se uskutečnil vánoční benefiční koncert, kde převzala kmotra Klokánku Alena Antalová dárkový šek. Na jevišti se vystříдалo více než 30 umělců, převážně z Městského divadla Brno.

Hana Holišová

Soňa Jányová

Alena Antalová,
Zdeněk Junák

KŘÍDLA 2008/2009

Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)

Alexandre Dumas st., Hana Burešová, Štěpán Očenášek: **Tři mušketyři**
Zdeněk Merta, Stanislav Mlša: **Božská komedie - Peklo**

Yasmina Reza: **Kumšt**

S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán a K. Cón: **Spěhurka a sedm trpaslíků**
William Shakespeare: **Večer třikrálový**

Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil: **Bidnící**

Tennessee Williams: **Kočka na rozpalené plechové střeše**

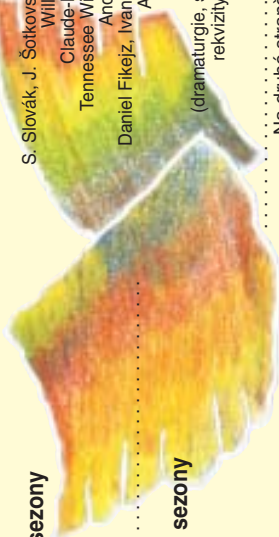
Andrew Lloyd Webber, Tim Rice: **Evita**

Daniel Fikejz, Ivan Huvar, Rm Brezina: **Severská epopej (Singoalla)**

Anton Pavlovič Čechov: **Tři sestry**

Nejvýraznější tvůrčí počín

(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony

Na druhé straně anketního listku vyplňte své jméno a adresu

Zde, prosím, vyplňte následující údaje:

Jméno:

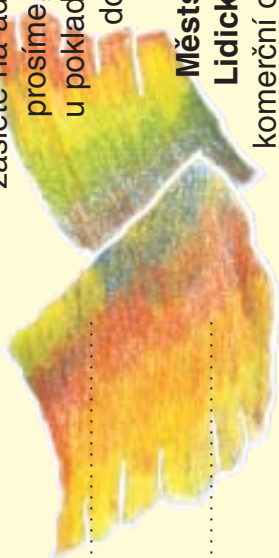
Adresa:

e-mail:

Anketní lístek

zašlete na adresu divadla nebo vhodíte,
prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
do 30. 11. 2009.

**Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno**
komerční odd.: +420 533 316 410

ZRCADLENÍ

Asistentka ředitele Sylva Smutná, režisér slavnostního večera Stano Slovák, tisková mluvčí Lucie Broučková a dramaturg Jan Šotkovský otevřeli schránku s diváckými hlasy, do anketní popularity Křídla.

BEZ KOMENTÁŘE

NEPŘEHLÉDNĚTE!

V lednu si nenechte ujít na Hudební scéně

opus
PEKLO
1. díl magické muzikálové trilogie

15.1. 19.30
16.1. 19.30
17.1. 19.30

a nechte rozzářit úsměvy
svých dětí
na bláznivé hudební pohádce

**SNĚHURKA
A SEDM TRPASLÍKŮ**

11.1. 14.00 a 19.30
12.1. 18.00
13.1. 19.30

PŘEPIS ROZHOVORU STANISLAVA MOŠI S UŽIVATELI INTERNETU

Dobrý den, pane řediteli, chtěla bych Vám poděkovat za všechno, co pro divadlo a pro Brno děláte, a říci Vám, že si Vás velmi vážím nejen jako divadelníka a manažera, ale především jako člověka se srdcem na pravém místě. Díky moc a přeju hodně sil a elánu. Neobyčejná Divačka

Já rovněž děkuju a přeju vše dobré.

Před kým jste v životě hrál největší divadlo?

Celý náš svět je jedno divadlo, jedno divadelní představení stejně jako divadlo obsahuje v sobě celý svět. Osobně se snažím o takovou svobodu, abych před nikým nemusel nic hrát... ptáte se však divadelníka, takže...

Dobrý den. Jak se bude ještě rozrůstat Městské divadlo? Ted' mám na mysli spíše budovy a další vaše projekty. Běta

Pro provoz naší instituce by bylo znamenité, kdybychom především získali pro naše diváky možnost dobrého parkování v blízkosti divadla. Někjaké plány zde již léta jsou, leží však mimo naše možnosti. Stejně tak usilujeme o lepší skladování našich dekorací, kostýmů a archivních materiálů. Pakliže dojde k naplnění obou těchto záměrů, naše prostorové dispozice budou absolutně odpovídat našim potřebám.

Jste znám jako úspěšný manažer a režisér, neměl jste někdy chuť s tím "seknout" a věnovat se něčemu jinému? Petr Kovařík

Já už jsem dávno sekl s něčím jiným. V dospívání jsem se chystal na to, že budu sochařem, a když jsem kolem sebe tenkrát viděl, co to znamená, sekl jsem s tím a našel se v divadle. Na jeden život jedno seknutí stačí.

Dobrý den, můžete říci, jaké jsou plány ohledně chystaného festivalu Divadelní svět? Četla jsem, že by se měl poprvé konat v roce 2010. Dočkáme se tedy v závěru této sezony ještě klasického Dokořánu a zanikne Dokořán po zavedení celobrněnského festivalu? Mirka

Příprava festivalu je sice dobře nastavena, ale ne vše je zatím jasné. Dnes se dá říct, že náš Festival hudebního divadla Dokořán pro Brno by se stal součástí onoho velkého brněnského festivalu. Avšak ještě uvidíme...

Dobrý den, pane řediteli. Jsem pravidelnou návštěvnicí Vašeho divadla. Co říkáte pražským muzikálovým produk-

MOŠA ON-LINE

cím? Po zhlédnutí několika "představení" jsem se rozhodla tyto akce přestat navštěvovat. Děkuji za odpověď. Andrea Kameníková

Jsem rád, že se v našem divadle můžeme koncentrovat především na kvalitu práce a ne na prvním místě na její „prodejnost“, jsem vskutku někdy překvapen, koho v Praze na jevišti v některých produkcích „pouštějí“, slavné jméno, byť kolikrát vzešlé-vyrobené z ničeho, nemůže být zárukou

na velkém pódiu, tak i v komorním prostředí. Kdybyste ji neznal a chtěl se seznámit, milerád vám půjčím DVD s několika verzemi!

Jiří Kuchta.

Krále Štěpána znám již léta. Děkuju za dobrý nápad - uvidíme...

Dobrý den. Národní divadlo v Brně chystá představení Daniela Landy. Co tomu říkáte? Vy byste Landu do svého divadla pustil?

Václav

V inscenaci Deník krále, kterou s úspěchem v našem divadle uvádíme, jsou hned tři skladby

Daniela Landy a nikdo se nad tím zatím nepozastavil. Škoda. Měli bychom reklamu zadarmo.

Máte židovské předky, víte něco o svém příjmení? Silvie

O svém příjmení toho vím hodně, snad všechno, ale když jsem přistoupil na tento rozhovor, rozhodl jsem se, že na otázky z mého soukromí nebudu odpovídat. Děkuju Vám za pochopení.

Která je nejkrásnější herečka, co prošla vaším divadlem? Jarek

Naším divadlem stále procházejí krásní lidé, nikdy jsem si je nezařazoval do žebříčku vnější krásy. Pro mne jako divadelního ředitele a režiséra má nejvyšší hodnocení ten, kdo disponuje mnoha jinými vlastnostmi než jen vnější krásou.

Zdravím, chtěl bych se optat, zda a kdy budou konkurzy na Bídničky a Evitu. Děkuji a těším se na konkurzu na viděnou. Thenardier

Na Bídničky už konkurzy proběhly, na Evitu ještě není stanoven termín. Jinak vše zveřejňujeme na našich www stránkách.

Brnem hýbe korupční kauza v ODS, vaše divadlo v oné době prostavělo minimálně desítky milionů a o spojení s ŽS se povídá už léta. Setkal jste se někdy s tím, že byly zakázky dělány někomu na tělo a odevzdávaly se z nich peníze ODS? Filip Nováček

V našem městě se toho povídá až moc. Lidé zde bojují nefér prostředky a místo to-

odpovídajícího výsledku v řemesle, které patří mezi ty nejnáročnější. Obchod nesmí diktovat nejenom obsazení, ale i volbu tématu atd. V tomto ohledu, ale i při množství, ve kterém naši pražští kolegové působí, jsou mnohem více nesvobodnější, než my v Brně.

Dobrý den, který z muzikálů je váš vysněný, že byste jej chtěl uvést u vás v divadle? Lucie, Brno

Jsme v takové pozici, že si můžeme vybírat to, co nakonec realizujeme. Nikdo nás k ničemu nenutí a tak vlastně stále realizujeme naše sny. V Evropě se v současné době uvádí více než stovka hudebních inscenací - muzikálů ročně, mezi nimi vznikají úžasné díla... naši domácí autoři pak přímo pro naše divadlo každoročně připravují několik původních děl (letos hned 3)... z toho vyplývá, že máme z čeho nadlouho vybírat a ne všechny naše sny nakonec budou naplněny.

Dobrý den, co si myslíte o Slováckém divadle? Tam také dělají úspěšné muzikály... pres

Přeju kolegům v Uherském Hradišti jenom to nejlepší, dělají to se svým principálem Igorem Stránským znamenitě, však jsou taky pravidelnými hosty našeho festivalu.

Dobrý den. Neměl byste chuť zkusit zase jednou rockovou operu? Znáš jednu s nádhernou hudbou, jmenuje se Král Štěpán a je z Maďarska, z dílny legendární skupiny Illés. Dá se provozovat jak

ho, aby kolikrát přemýšleli nad tím, jak společně naše město povznést, házejí na sebe bláto. Konkrétně - nikdy jsem se osobně s podobnými praktikami nesešel.

Jak si dokážete poradit s nepředvídatelnými problémy? Fráňa

Celá moje práce je o řešení nepředvídatelných problémů - představují snad 90 % mé každodenní činnosti, avšak právě proto divadlo miluju - není to nuda, tu bych nesel.

Jaký máte názor na počínání Hudebního divadla v Karlíně v poslední době? Dostávají obrovské dotace, přitom dělají velmi malé množství premiér za sezonu, neposkytují skoro žádné slevy a ceny jejich vstupenek se rovnají cenám v komerčních divadlech. A vnímáte HdK na poli muzikálu jako konkurenci pro MdB? Tereza

Na podobnou otázku jsem již zde odpověděl, nyní jen dodám, že vaše otázky o počínání HdK jsou tématem na mnohem větší diskusi, než pro kterou je zde vymezen prostor.

Často spolupracujete se

Z. Mertou a P. Ulrychem. Přemýšlel jste o tom, že byste oslovil někoho dalšího? Renata, Podolí u Brna.

Spolupracoval jsem i s mnoha dalšími skvělými hudebními skladateli - s Milošem Štědróněm, Jirkou Bulisem, Danielem Forró, Mirko Vuksanovičem - ničemu se nebráním, byť by Zdenek Merta s Petrem Ulrychem byli pro mne z mnoha důvodů ti nejvýznamnější.

Již jste byl v kině na filmu Máj? Co mu říkáte? Ludvík

Ještě jsem to nestihl, ale chystám se...

Foto: jeř Kratochvíl

Se Zdeňkem Helbichem, Petrem Gazdíkem a Zdenkem Mertou

„PEKLO“ ANEB PRVNÍ ČÁST „OSUDOVÉ KOMEDIE“ – NOVÝ MILNÍK HUDEBNÍHO DIVADLA V ČESKU?

Zdenek Merta a Stanislav Moša jsou dnes už respektovanými osobnostmi brněnského hudebního divadla. Tento fakt by měl ale platit celonárodně, jelikož zásluha těchto dvou pánů o naprosto původní česká díla je více než značná [...] Kdykoliv se v Městském divadle Brno nasadí nějaké jejich společné dílo, vypukne doslova mánie a vstupenky jsou rozebrány maximálně druhý den předprodeje (většinou ale už ten první). Výborný ohlas měla dříve jejich díla též v Praze, jelikož už se ale dlouho nekonalo žádné hostování, naprosto nezasloužené tu upadají

NAPSALI O NÁS

v zapomnění. Současná generace pražských muzikálových příznivců už jejich díla nemá možnost znát, což rozhodně zamrzí a možná by se to dalo nějakým hostováním napravit.

Nicméně v Brně je každé jejich společné dílo skutečně napjatě očekáváno, jelikož vždy přineslo na jeviště novou dávku originality. Navíc jejich muzikály tu snad ani nejsou primárně pro zábavu, jako spíše k zamyšlení. I u rozverné Shakespearovské adaptace „Sny svatojánských nocí“ budete žasnout nad tím, jak skvěle tvůrci popsali vztahy mezi mužem a ženou. „Svět plný andělů“ vás zase psychicky rozloží na kousky, aby vás na konci zase složil, možná i s přesvědčením, že musíte zásadněji změnit svůj život. A v „Zahradě divů“ se zase musíte velmi aktivně zapojit do děje. Tato tvorba si tedy rozhodně nezaslouží srovnávat s „oddechovkami“ a ty přece jen v muzikálovém žánru silně převažují. „Mertovky – Mošovky“ jsou zkrátka své! A jaké je tedy jejich Ovidiem a v názvu Dantem inspirované původní „Peklo“?

Poutavé

Příběh na začátku sleduje účast dvou sester – talentovaných tanečnic na konkurzu do divadelního angažmá. Zatímco z hlavní hrdinky Leny se díky úspěchu stane národní celebrita, její sestra Lucie se zrcena uchýlí s partou kamarádů do squatu. Ač rozděleny, neustále na sebe myslí. Lena navazuje milostný vztah s ženatým zámožným aristokratem Sebastianem. Ten ji po sebevraždě své ženy pojímá za manželku a dostává zvláštní nápad. Nechá si vyrobit talentovaným sochařem Davidem její sochu. Při práci Lenině kouzlu podlehe i sochař. Postupně se sblíží. Lena stále touží po své sestře. Jejich

osudy se opět střetnou. Při jednom plánovaném setkání ale Lena shodou nešťastných náhod umírá. Sebastian za viníka označuje Davida a rozhoduje se udělat mu ze života PEKLO... Peklo je totiž to, co žijeme, jak praví oficiální teze počínu. Navíc se vrací sestra Lucie. Ta musí mrtvou Lenu v Sebastianově ďábelské hře nahradit. Mezitím David trpí coby Sebastianův vězeň.

Šokující

Předem upozorňujeme, že je lepší vidět inscenaci nejméně dvakrát, protože autoři tentokrát přivádějí na svět dílo možná divácky nejnáročnější. Samozřejmě se tak děje s přítomností Mošovy osobité poetiky, kdy přemýšlíte (a rádi) nad každým slovem a veršem a i v tom nejjednodušším spojení hledáte neustále nové významy. Přesto představení, převážně v první polovině nepůsobí příliš kompaktně. Je poměrně roztrženo do různých míst a tak si dáváte dohromady souvislosti. Z dění na scéně tak může přijít

jistý šok. S tím souvisí i další bod...

Agresivní

To zejména počtem vjemů, co za zhruba tři hodiny v sedadle vstřebáte. Může za to i scénografie Jaroslava Milfajta. Ta je využita opravdu naplno. Rozsáhlé baletní choreografie Lucie Holánkové sklízí zasloužené dlouhé ovace na otevřené scéně.

Pestré

Určitě, co se variace prostředí a hudební stránky týče. Zdenek Merta opět hravě přeskakuje od popu k úžasným rozsáhlým pasážím hudby klasické (což je na „Pekle“ možná to vůbec nejlepší), přes requiem, k až téměř čistokrevnému rock'n'rollu. Zkrátka, jak jsme u něj zvyklí. Opět odvádí svůj vysoký standard s několika geniálními momenty. K hudbě se ale ještě vrátíme níže.

Kouzelné

Představení obsahuje hned několik naprosto kouzlivých scén, ani ne tak po stránce efektů, ale jistě si užijete již zmiňované scény taneční, či roztomile půvabné sólo Leny, když Davidovi předvádí celou svou povahu. Zmiňme také scénu na pouti, nechybí zde akrobaté, střelnice, ani Dům hrůzy. Bude zajímavé sledovat, kolik lidí kvůli pár minutám (a jedné bezvadné písničce) tvůrce obviní z naprostého kýče.

Hravé a zpěvné

Tento odstavec ukrývá zhodnocení hereckých a pěveckých výkonů. A jako vždy se na ansámbl Městského divadla Brno, který tentokrát dostal i mnoho tanečních úkolů, kouká velmi příjemně. To, že byla hlavní (dvoj)role Leny psána na tělo pro Radku Coufalovou poznáte prakticky okamžitě a její výkon je tradičně neuvěřitelně komplexní po všech třech stránkách - herecké, pě-

vecké i pohybové. I Hana Holišová v roli Lucie má na jevišti nádherné momenty. Výborný výkon pak podává Stano Slovák v roli sochaře Davida. Scény ve skleněném vězení v jeho podání vyzní neuvěřitelně silně i dojemně.

Působivé aneb souhrnný pohled na inscenaci pohledem běžného diváka

Díky všem jednotlivým popsáním složkám, které do sebe pasují, i si divák odnáší poměrně silný zážitek, který vám v následujících týdnech asi nepůjde z hlavy. Zřejmé tedy, i podle dosavadních ohlasů, odejde nadmíru spokojen.

Rekapitulační aneb souhrnný pohled na inscenaci z pohledu dlouholetých příznivců a obdivovatelů autorské dvojice

Posluchači a diváci, co už mají tvorbu dvojice Merta–Moša více v malíčku, budou asi zaskočení tím, jak moc „Peklo“ připomíná „Svět plný andělů“. Zejména konec je u obou děl prakticky totožný. I v hudbě uslyšíte předchozí díla, ať už se jedná o „Sny svatojánských nocí“, či zmiňovaný „Svět plný andělů“, určitě uslyšíte i kousek „Bastarda“. Zkrátka retrospektiva, jak má být. Což u předchozích děl nebylo vůbec, či jen ve velmi malé míře. Až na druhý poslech a dojem najdou v „Pekle“ originální prvky asi i tito diváci. Jedná se o inscenaci, která nemá v tuzemském současném muzikálovém dění obdobu.

Ondřej Doubrava, Musical.cz, 24. 10. 2008

NA ZÁPADNÍ (PRAŽSKÉ) FRONTĚ KLID?

Něco z Dumase...

Hned první zážitek, který mi připravila režisérka Hana Burešová a dramaturg Štěpán Otčenášek v Městském divadle Brno svou autorskou (chtělo by se říci beatlesovskou) variací na Dumasovy Tři mušketýry, patřil letos k nejsilnějším. Jel jsem do Brna s lehkou nedůvěrou, protože - jakkoli třeba v Celetné či v Ypsilonce na rozdíl od monstrozních muzikálových kýčů šlo a jde o inscenace nadprůměrné - ještě se mi za půl století nestalo, že bych si odnesl z divadla nebo z kina zážitek srovnatelný s tím čtenářským. Vždy tam něco podstatného chybělo, stále častěji však spíše přebývalo a cizopasně na látce bujelo, až její poezii zahubilo. O to příjemněji jsem byl v Brně překvapen dvěma zdánlivě protikladnými věcmi. Dojemně a pietně, až úzkostlivou věrností předloze, jejím příběhu, základním situacím i dialogům s lehce archaizujícím slovníkem - „Athe, Porthé, Aramide“ - dobového překladu Růženy a Jaromíra Pochových, stejně jako takřka doslovnou jevištní citaci Leloirových ilustrací, stejně nesmrtelných jako Dumasovo dílo. Zároveň s tím však jde odvaha k razantnímu sémantickému posunu triviálního do imaginativního, posunu pietně podané látky do zcela nové-

ho, ozvláštňujícího inscenačního rámce. Tím je bezútešný, plebejský rámeček reálného socialismu, potažmo režisérčino dětství v otlučeném žižkovském činžáku s jedním záchodem na společné chodbě, s klepadlem koberců na dvorku a dole s hospodou a agitacním střediskem. Teprve zde, v tomto věru antiromantickém, deprimujícím prostředí, se triviální mušketýrská látka spolu s hudbou Beatles stává nutně poezií, je obohacena o novou, ironickou, dadaistickou i lyrickou dimenzi, neboť slouží předpubertálním dívkám jako vysoce účinný kompenzační mýtus. A nejcennější na tom všem je, že to funguje, že se ony zdánlivě nesourodé roviny - mušketýrský i beatlesovský mýtus a reálný socialismus - zázračně propojí, že jejich křísnutím o sebe vzniká nový význam a vtip (ona skrytá „pavučina vztahu“), jak tomu bývá u každé velké básnické metafory. D'Artagnan (Michal Istenik je zatím pro mne jednoznačně výkon i objev roku - hraje ho totiž od počátku nikoli jako hrdinu, ale důsledně coby outsidera) zběsile s kordem v ruce honí svého muže z Meungu, jenže se na klaustrofobické společné chodbě srazí s reálné socialistickým nájemníkem plícím na záchod; triumf nad kardinálovými gardisty a radostný návrat čtyř hrdinů z bitky náhle - samozřejmě v holčičích očích - nic nemůže vyjádřit přesněji než hudba Beatles; zamilovaný Buckingham (Dušan Vitázek) ukrývá portrét své krásné madony, královny Anny Rakouské (Alena Antalová) v agitacním středisku; a konečně: poté, co d'Artagnan s čerstvým dekretem poručíka mušketýrů marně obchází své tři druhy odkládající mušketýrský kabát, holčiny na dvoře zdrcené konstatují nejhorší možné vyústění příběhu: „Tak to je konec. Beatles se rozpadli!“ A po činžákové hokejové euforii („Neměli tam tanky, dostali dvě branky.“) přichází definitivní kovovina socialismu s husí kůží. Těch významů, propojení a přesahů je v inscenaci samozřejmě víc. I stylově přesně - na hraně vážnosti a parodie - vedených hereckých výkonů (Athos Igora Ondříčka, Porthos Petra Štěpána, Ludvík XIII. / Kat z Lille / Tatínek Viktora Skály, Planchet Jana Mazáka, Kardinál Ladislava Koláře, Milady Pavly Vitázkové, Konstance Evy Jedličkové a další). Půjčí-li si na reprízách Matějkův Aramis od svých druhů trochu odvahy k nadsázce a laskavé prodickému vidění postavy, nebude mít inscenace jediné slabší místo. Marná sláva - něco z Dumase musí mít v sobě každý jeho interpret (tak jako měl velký romantický fabulátor v sobě něco z komedianta): odvaha nebrat situace či události doslova, nenechat se jimi porazit, brát je s nadsázkou,

Premiéra 13. prosince 2008

William Shakespeare
VEČER TŘÍKRÁLOVÝ
ANEB COKOLI CHCETE

Režie: Roman Polák

foto: J. Kocourek

fantazií a takřka povinnou ironií. Vždyť mušketýři vlastně smrtelně štvou sebe i koně za Buckinghamem kvůli utulání hrozící manželské nevěry, ale také kvůli záchráně metafor (čest královny musí být uhájena proti komukoli, proti pomluvě i proti pravdě - viz podvod se dvěma dodatečnými kopiemi démantů). Suma sumárum: naposledy jsem se s takto odvážným autorským posunem klasického díla do nových souvislostí setkal snad jen u legendárních inscenací Alfréda Radoka nebo, zůstaneme-li na Moravě, u Hynštových adaptací Brechta, Čechova nebo Dürrenmatta.

Mošovo Městské divadlo Brno si může, ale nemusí pozvat z Prahy Burešovou a Otčenáška (a že to dělá jako „přidanou hodnotu“ pravidelně, za to mu patří dík, neboť tím obohacuje celou českou kulturu).

Vladimír Lust, *Literární noviny*, 10. 11. 2008

PATÁLIE KOLEM BÍLÉHO OBRAZU S BÍLÝMI PROUŽKY

Zdeněk Černín se na Kumšt Yasminy Rezy, první dámy francouzského dramatu, podíval novými očima

Obdiv a pochyby

V Brně úkol rozbit a znovu smelit vztahy nad výronem minimalistického op-artu připadl Viktoru Skálovi, Thálii hýčkanému Erikou Pardusovi a Patriku Bořeckému, alternujícímu s Lukášem Hejlikem.

Jak už to v přátelských skupinách (Rychlé šípy, Čuk a Gek, čtyři Tři mušketýři, Vinnitou a Old Shatterhand, Křemílek a Vochomůrka) bývá, trojice – původně Marek, Boris a Ivan – je to nesoudá. Zubní lékař, letecký inženýr a prodavač v papírnictví. Každý má intelektuální, estetické a životní limity. Časovou bombou v dlouholetém kumpánství je ale obraz věhlasného modernisty.

Přesněji řečeno jablkem sváru se stane červ pochybností, jestli je patřičně předražený kumšt epochálně přelomový výkřik nebo jen docela obyčejná konjunkturální „sračka“.

Černín je mistrem zkratky. Jeho inscenace nikdy neunavují. Poradit si umí se Shakespearem, Ostrovským, Preissovou i s Yasminou. Její Kumšt byl u nás dosud vždy nastudován s úctou k majestátu první dámy francouzského dramatu (také v Olomouci, Plzni nebo v brněnském Buranteatru).

Režisér inscenace v MDB objevil za konverzačního smršťovacího prostoru pro vyhrávání situací beze slov, například hned v úvodním výstupu, ve kterém se Viktor pyšní úlovkem a Erik nedokáže potlačit zděšení, vyjádřené nakonec úlevným slůvkem citovaným výše...

Baba k pomilování

Ve spojení s minimalistickou a s Obrazem tedy kompatibilní scénou Zdeňka Duška (tři různorodé sesle na bílém horizontu) a se záměrně protikladnou, popěvkovou hudbou Davida Rottera je Černínova inscenace možná nejlepším českým nastudováním Kumštu.

Režisér nekrátil jen v základní ikoně psychoanalytického smyslu hry. Bližící se ženitba vede papírníka Patrika / Lukáše k citování lékaře jeho duše – Finkelzohna: „Jestliže já jsem já, protože já jsem já, a jestliže ty jsi ty, protože ty jsi ty, pak já jsem já a ty jsi ty. Ale jestliže já jsem já, protože ty jsi ty, a ty jsi ty, protože já jsem já, pak já nejsem já a ty nejsi ty...“ Babo, raď. Neení ta Yasmina Reza k pomilování?! Můj vztah k lékařům duší je jejímu podobný...

Jiří P. Kříž, *PRÁVO*, 31. 10. 2008

KUMŠT. DRAMA O UMĚNÍ, NEUMĚNÍ A MUŽSKÉ JEŠITNOSTI

Každý z herců jako by ve své roli zčásti ztvárňoval sám sebe. Erik Pardus působí tak nenuceně a přirozeně, že divák chvílemi přemýšlí, kolik z jeho role je předepsaná charakteristika Yasminy Rezy a kolik z něho samotného. V úloze Viktora exceluje herec Skála, který – ač často ztvárňuje povahové rysy nabubřelého brouka pytlíka, si doslova pohrává s každou promlouvou a vyslovenou úvahou. Rozčuluje se a zlobí tak, že zčervená, prská a neustále si svléká a obléká své vzorované sako, aby pak znovu a znovu získával čas k hlasitým úvahám o Senecovi, dekonstrukci, postmoderním umění a odlišnostech, které mezi ním a jeho kamarády opětovně kazí komunikaci o čemkoliv. Výkon Patrika Bořeckého zůstává v pozadí Skály i Parduse, přesto se v několika scénách stává miláčkem publika – ať už cituje existenciální úvahy svého psychiatra, nebo čelí předsvatebním dilematům své snachy, nevlastní matky, či titěrným požadavkům své nastávající.

Dějová linka a přirozený spád Kumštu stojí jak na chytře napsaném textu Yasminy Rezy, do něhož Černín zasahoval jen minimálně, tak na výkonech Parduse a Skály.

Markéta Stulířová, *Brněnský deník*, 1. 11. 2008

O BÍLÝCH PROUŽCÍCH A PŘÁTELSTVÍ
Vskutku brilantní komedii francouzské autorky Yasminy Rezy Kumšt uvedl v premiéře na činoherní scéně Městského divadla Brno režisér Zdeněk Černín.

Ve hře se najednou ocitá mnohem víc než obraz za 200 tisíc. Jakou cenu má mužské přátelství, vystavené nečekané zkoušce? Je lepší říkat pravdu, nebo milosrdnou lež?

Černín spoločne s herci presne vycítil všetky nuance moudrého a zároveň zábavného textu. Debata Skály s Pardusem nepostráda vtip, švih a ironii, pritom misty tne do živého, až divákovi tuhne smích na retech. Dvema slovami: herecký koncert. A to predstaviteľom ako dekorace stačí dvé křesla a klekací židle (o obrazu raději nemluvě).

*Simona Polcarová, Brněnský týdeník,
30. 10.–5. 11. 2008*

TRAJA, TRAJA, TRAJA MUŠKETIERI

Divák si najprv musí na ten scudzovací efekt zvyknúť. Vidí diametrálne odlišné roviny: príbeh mušketierov a všedný život na pavlačí (k nemu patril aj spoločný záchod, vešanie bielizne a iné drobné úkony vytvárajúce nejednu komickú situáciu). Vlastne celá inscenácia je postavená na takejto juxtapozícii. A prečo nie? Prečo opakovať už tisíckrát obohranú romantiku? Prečo k nej neprímiešať celkom neromantický život rokov mladosti autorov tejto dramatisácie? Teda to, čo na pražskej pavlačí vidí dievčátko, ktoré je okúzené rovnako dobou, v ktorej žije, ako romantickými hrdinskými skutkami mušketierov, o ktorých číta? Veď prechod z jedného sveta do druhého prebieha nenásilne, vtipne. Humorný nadhľad príbehu veľmi pomohol.

Pre mňa sa objavili v inscenácii aj nové tváre. Michala Istenika som, priznám sa, ešte hrať v Mestskom divadle Brno nevidel. Jeho d'Artagnan bol skvelý rovnako ako Aramis Jaroslava Matějku. Že výborne hrajú Igor Ondříček a Petr Štěpán ma neprekvapilo. Škoda len, že pre Alenu Antalovú sa nenašiel väčší priateľ v role Kráľovnej ani v role mamy. Ale tak to už býva – príbehy mušketierov sú viac o mužných činoch; ženy sú v nich skôr preto, aby ich k nim vyprovokovali.

Na scéne Davida Mareka a v kostýmoch Samihy Maleh bolo všetko premyslene funkčné, všetkého bolo tak akurát. Ani veľa, ani málo. Krásny kontrast tých našich rokov s dobou, o ktorej písal Alexander Dumas st. Zámerne nepíšem o rokoch oných politických udalostí, pretože Alexander Dumas si s nejakou presnosťou dobových reálií starosti nerobil. Anna Rakúska napríklad žila najmenej o tridsať rokov skôr ako v Dumasovom príbehu. Ale čo sa odohralo dávno, to nie je citlivé na presnosť, na autenticnosť. Toho si boli vedomí aj scenáristi, dramaturg Štěpán Otčenášek a režisérka Hana Burešová. Romantiku aj faktografiu mušketierov nechali nedotknutú, tým viac sa sústredili na autenticnosť oných rokov Burešovej mladosti. Výsledok je nad očakávanie dobrý. Vtip, humor, láskavé pohľadanie romantikou a nehynúce piesne

Beatles, to všetko nájdú diváci v ich najnovšej dramatisácii slávneho historicko-dobrodružného románu.

Na premiéru Troch mušketierov (13. 9. 2008) som išiel s obavami. No len si predstavte - Dumas a Beatles! Z divadla som však odišiel veľmi príjemne naladený. Tí traja (či štyria) mušketieri mi vyslovene pomohli k dobrej nálade. Aj to je poslanie divadla. A dosť podstatné.

*Peter Stoličný,
www.divadlo.sk, 28. 10. 2008*

MOŠOVA EVITA VE VÍDEŇSKÉ STADTHALLE

Brněňští divadelníci si mohou zapsat další pozitivní čárku ve svých mezinárodních aktivitách. Vídeň po tři dny tleskala světovému muzikálu, jehož inscenátoři byli ve valné míře členové Městského divadla v Brně.

Od 7. listopadu pak viděli Evitu diváci ve Wiener Stadthalle (vyprodané hlediště pro 2000 diváků).

Režisér a ředitel Městského divadla v Brně připravil dílo se svým brněnským týmem: dirigent Karel Albrecht, choreografie Vladimír Kloubek (v programu hezky spletené jméno na Kloubek) kostýmy Andrea Kučerová. Asistenty režie byli Petr Gazdík a Jiří Horký. Dál se to pak hemží jmény umělců z různých koutů Evropy, kteří byli vybíráni většinou na konkurzu v Mnichově. 7. 11. jsem viděl zpívat Evitu Caroline Frank, vídeňskou muzikálovou hvězdu narozenou v Austrálii. Výborná zpěvačka i herečka. Roli revolucionáře Che hrál a zpíval Georg Mathias Laskovich, absolvent Konservatorium der Stadt Wien. Ten člověk jako by skutečným Che z oka vypadl. Podoba opravdu šokující. Zpěv a herečtví také výborné, ovšem ten oheň v očích revolucionáře tam nebyl. Laskovich Guevaru hrál. Nebyl ním. Zde je nutné udělat ještě jednu malou odbočku: Kdysi jsem viděl v maďarské televizi Vinnetoua. Seděl na koni a ptal se maďarsky „Holvan a barátom Old Shatterhand?“

Kulisy i kostýmy byly vyrobeny v dílnách divadla v Brně, stejně tak veškerý servis (stavba scény atd.) zabezpečují brněňští technici. Vlastně až na interprety (i mezi nimi je několik členů Městského divadla v Brně) je to úplně brněnská inscenace. Kvalitní tanec a sborový zpěv je zabezpečen doslova mezinárodním týmem, který vzešel z konkurzů.

Režisér Moša volil jednoduchou scénu, tvořenou především dramatickým svícením. Atmosféru na jevišti umí udělat bravurně, to již dokázal mnohokrát. Ovšem toto svícení, doslova seshora, s kontralitem, dělalo na scéně šerosvity, hned

S Máříí Lalkovou
v muzikálu
Zahrada divů,
režie: Stanislav Moša

S Kateřinou Krejčovou
v muzikálu
Čarodějky z Eastwicku,
režie: Stanislav Moša

S Johanou Gazdíkovou
a Zdenou Herfortovou
v dramatu
Novomanželské apartmá,
režie: Stanislav Moša

Se Stano Slovákem
v muzikálu
Josef a jeho pestrobarevný plášť,
režie: Stanislav Moša

S Robertem Jichou
v muzikálu
Markéta Lazarová,
režie: Stanislav Moša

V muzikálu Hair,
režie: Dodo Gombár

S Lenkou Janíkovou v dramatu
Novomanželské apartmá,
režie: Stanislav Moša

S Alanem Novotným
a Lukášem Kantorem
v koncertním představení
Jazz Side Story

SALÓN MdB JAKUB ULIČNÍK

S Márií Lalkovou
v muzikálu
Čarodějky z Eastwicky,
režie: Stanislav Moša

V muzikálu
Josef a jeho petrobarevný plášť,
režie: Stanislav Moša

kontrastující s bodovým svícením, které obracelo pozornost diváků tam, kam režisér chtěl.

Brněnští umělci vytvořili zájezdové představení Evity na vysoké umělecké úrovni. Výborná souhra brněnského orchestru a jeho dirigenta se sólisty a sborem, promyšlená mizanscéna.

V březnu 2009 bude premiéra Evity v Brně. Režirovat bude hostující Pavel Fieber. Bude možné srovnávat – a to je dobře.

Peter Stoličný, www.musical-opereta.cz,
10. listopadu 2008

Z 21 OTÁZEK PRO IGORA ONDŘÍČKA

herce Městského divadla Brno

Jak reagoval otec na tvé rozhodnutí být hercem?

No, úplně rád nebyl. Představen si, že se stane, jak ostatně sám říkal, něčím normálním. Ale nenutil mě ke změně mého rozhodnutí. Rodiče respektovali mou volbu a myslím, že poslední dobou se uklidnili. Asi jsem si nevybral úplně špatně.

Jak bojuješ s únavou a chmurami?

Spím a spím a spím. Čtu. A chmury mě poslední dobrou nepronásledují. Už jsem na to starý, ne? Občas se naštvu, ale chmury? Člověk v mém věku by už neměl podléhat každé maličkosti. A proč se trápit, když nejde o život. Vše ostatní se dá rozumně vyřešit. Jen je třeba nebát se o problémech mluvit.

Čím si udržuješ svoji postavu, cvičíš pravidelně?

Tak to slyším prvně, že si ji udržuji. Právě že se o svou fyzickou stránku moc nestarám. Ale pokud hrajete tak pětadvacetkrát do měsíce, zkoušíte prakticky pořád, na nějaké to velké přibírání není čas. Ale je fakt, že nejím moc, miluju čokoládu, ale to je asi tak všechno.

Najdeš si čas na posezení s přáteli, kdy se mluví jen tak o ničem?

No jéje. Nejlepší je „vařit“ - se Zdeňkem Junákem a Pavlínkou Vitázkovou před Charleyovou tetou u kávy. „Vaříme“ téměř vždy. Dále jsem odborník na čisticí prostředky a pomůcky. Kdybyste potřebovali, zeptejte se. Zvláště boj s kapičkami po zaschlé vodě v koupelně je moje doména. Asi plkáme o těchto věcech, protože mluvit u práci taky není normální a je to pro nás určitá forma odpočinku.

Jak si představuješ veselého společníka?

No, že je veselý. Trošku suchého humoru nikdy nezaškodí. Nestěžuje si, nepomlouvá, umí naslouchat i bavit a vydrží nejit spát. Tak asi tak.

Co je ještě pro tebe zábava a kdy začíná práce?

Jak už jsem se zmiňoval, mám to štěstí, že jsem si vybral práci, která mě nesmírně baví. Mám rád

divadlo se vším, co k němu patří. I s tím, že se často při práci trápím, že mi všechno nejde úplně okamžitě. Potkávám se se skvělými kolegy, kterých si velmi vážím i lidsky a to je pro mě velmi důležité. V Městském divadle máme díky řediteli Stanislavu Mošovi vytvořeny k práci vynikající podmínky. Není to úplně obvyklé. Dává nám to možnost soustředit se na samotnou práci a neřešit věci „praktického“ rázu. V podstatě na to ani nemáme vzhledem k našemu vytížení čas a to je taky dobře.

Jaké by se musely spojit okolnosti, aby ses cítil šťastný?

Nemá se to říkat, prý se to zakříkne. Ale já jsem šťastný. Potkají mě někdy samozřejmě i nepříjemné věci, ale to jen abych si uvědomil, že nic není zadarmo a jak se vlastně mám hezky, když se kolem mě nic špatného neděje.

Potěší tě kylice při děkovačce?

Vždycky a moc. Představa, že se někdo vydá do divadla, koupí si vstupenky a ještě kytku pro nějakého Ondříčka je přece velmi příjemná. Navíc mám květiny moc rád. Doma mám takovou botanickou zahradu, takže i z tohoto důvodu.

Znáš nějaký vtip z divadelního zákulisí?

Spoustu, bývají vtipné ve chvíli, kdy se stanou. Při převyprávění už to většinou není ono. Někdy se také jedná o nervy drásající události, kterým se za pár dnů s chutí zasmějeme. Nechám proto naše divadelní vtipy nám divadelníkům a divákům přejí, aby se v divadle smáli, když se smát mají.

Colosseium, květen 2008

STANISLAV MOŠA: K DIVADLU JSEM BYL SVEDEN V OKAMŽIKU

Ředitel Městského divadla Brno Stanislav Moša, zdatný režisér a plodný libretista se měl původně stát sochařem. Zasáhl však osud. „Můj profesor se mne zeptal v okamžiku, když mi z okna ateliéru prstem ukazoval na okupační sovětské transportéry, zdali chci celý život sochat jednoho chlapa v mantlu. Já zrovna v té době zažíval nádherné svátky divadla v Divadle Petra Bezruče v Ostravě, kde jsem se cítil jako v chrámu. Takže se dá říct, že jsem byl v kritickém okamžiku sveden,“ podotýká ke své životní volbě Moša.

Na jak dlouho dopředu se plánuje?

Na jeden den až na čtyři roky. S přibývajícím věkem si více uvědomujeme svoji konečnost, více si svůj čas plánujete.

Změnil věk ve vašem rozhodování něco?

Nic. Tělo pravda věkem sesychá, avšak duše je stále stejně mladá.

Měl jste ve svém životě období, kdy jste měl hluboko do kapsy?

Ne jo, a nebylo krátké. Vzpomínám si, když jsem byl jednou v Praze a musel jsem tam přežít se třemi korunami po dobu tří dnů. Pil jsem vodu na veřejných záchodcích, koupil jsem si půlku chleba a sýr (tenkrát se to dalo za tyto peníze pořídit) a nějak jsem to zvládl. Ještě jsem nakonec před odjezdem z Prahy krmil zbytky toho chleba podobně hladové racky z Karlova mostu.

Stalo se vám někdy při režijní práci, že vám spadl řemen a chtěl jste toho nechat?

Proč bych to dělal? Nejsem blázen, abych dělal něco, co mě nebaví. Devadesát procent mé práce spočívá v řešení rozličných problémů, ale nalézání všech těch řešení způsobuje nakonec to, že lidé v divadle – aktéři i diváci – spoluprodávají kouzelné zázraky z fascinace z divadelního umění.

Nedávno měl premiéru první díl vaší Osudové komedie. Jak si představujete Peklo – co by pro vás bylo peklem?

Každý máme své peklo. Pro mne je nejhorším peklem nemožnost svobodného rozhodování. Nebojím se pekla, které mě možná čeká po tomto životě. S tím se stejně nakonec každý musí vyrovnat sám. Je mi však nesmírně smutno z toho, jaké peklo ještě na tomto světě je schopen utvořit jeden člověk jiné lidské bytosti. Vědí dnes lidé např., co to byl přesně holocaust a jak se odehrával?

Vaše tituly se hrají v divadlech po celé Evropě. Boris Vian se vyjádřil, že málem dostal infarkt, když viděl zrealizovanou svoji hru... Jak jste na tom vy při návštěvě v jiné divadelní budově?

Trošku se vždycky bojím, to jo. Ale na infarkt to zatím ještě nikdy nebylo.

Kolik času strávíte denně v divadle, jaký je pracovní režim principála?

Do divadla přicházím obvykle před osmou a často se vracím domů i hluboko po půlnoci. To však není pravidlem. Pravidlem však je, že jsem v divadle či „v práci“ dvě třetiny všech sobot a nedělí v roce včetně rozličných svátků a silvestra. Funkce novodobého principála se nedá odložit nikdy jako kabát v šatně, svůj pracovní mobil nevytáhám ani v noci.

Jaký je váš vztah k hercům, které musíte takřikajíc držet při práci na uzdě, aby se vám nerozprchlí do hvězdných sfér?

Málokdo si uvědomuje, jak neuvěřitelně namáhavé je povolání herce a co prožívá. Musí v daný okamžik vstoupit na jeviště a mluvit jazykem cizího autora, tančit kroky cizího choreografa, zpívat tóny a držet rytmus cizího hudebního skladatele. A to vše v osnovách cizího režiséra. Podřizovat se každý večer rozličným výkonům

jiných kolegů, při tom všem se tvářit svobodně, zaujatě... Penzum všech těchto nutností vyžaduje vysokou mravní i životní hygienu. Po celý život neustálou přípravu. Jsou to prostě lidé hodní obdivu a já jsem jen rád, když jim mohu pomáhat stoupat do hvězdných výšin.

Kolik hodin musíte se svým souborem strávit na vzniku nové inscenace?

Samotný čas není natolik důležitý jako intenzita práce, ale především pak vzájemná důvěra. Obvyklý čas na konečnou realizaci jedné inscenace se pohybuje mezi pěti až dvanácti týdny. Příprava trvá obvykle rok až dva, u některých autorských projektů i deset let. Má režisérská i autorská práce se překrývá, nikdy nepracuju pouze a jenom výhradně na jedné inscenaci.

V současné době poklesl sociální význam mnoha náboženství, co tento nedostatek nahradí?

Vyznání a víra jsou natolik intimní záležitostí každé jednotlivé lidské bytosti, že se ani nepovažuju zamýšlet se nad tím, co má co nahradit a zdali je co nahrazovat.

Co považujete za největší tragédii minulého století pro český národ?

Několik zrad. Poprvé, když jsme byli „přátelskými velmocemi“ prodáni Hitlerovi, podruhé, když jsme se mu nebránili, potřetí, když nás v 68. zokupovali někdejší osvoboditelé a my se jim nebránili. Z této naší „hrdinské“ výbavy pak vyplývá smutný rezutát, že nejsme schopni úspěšně ubránit křehkou demokracii proti narůstající byrokracii ve státní správě a proti některým jednotlivcům schovávajícím se za ideály společné prosperity a přitom prahnoucím pouze po své osobní moci. Možná bylo chybou odtrhnout se od monarchistického zřízení i velkého fungujícího státního celku Rakousko-Uherska. Jeho likvidace nakonec poskytla Hitlerovi možnost uskutečnit jeho genocidní plán a pak...

Jste velký fanda ledních medvědů, jaký je váš názor na globální oteplování, přijdou či- sem lední medvědi o svůj ráj? Vyhynou?

Globální oteplování je sice téma dneška, ale... Víím, že naše země nakonec zvítězí nad tím hmyzem, který jí dnes ubližuje, nad lidským pokolením. Ve střednědobé perspektivě si myslím, že nás spíše než tropy potká střední doba ledo- vá a věřím, že se jí lední medvědi dočkají. Ale vážně... větší starost mám o naši českou řeč. Bude-li se s ní zacházet tak jako v posledních letech, máme všechny důvody ke starostem o její přežití.

Jef Kratochvil, brněnský Týdeník, 6.–12. listopadu 2008

LES MISÉRABLES – MUZIKÁL BEZ HRANIC

Les Misérables/Bídničtí – to je mohutný plápolající obraz o životě a smrti na barikádách politické a sociální revoluce ve Francii doby Viktora Huga. Společně s několika dalšími díly, jako je např. *Sondheimův Sweeney Todd*, muzikáloví Bídničtí přispěli ke znovudefinování hranic hudebního divadla. Jsou cele zpívání, dotýkající se celosvětových témat i individuálního lidského utrpení. Už původní verze z pařížského Palais des Sports (1980, režie Robert Hossein) obsahovala všechny hlavní pochodové písně. Nesou obrovskou energii a operní sílu jako např. „Slyš tu píseň zástupů“ (Do You Hear the People Sing), „Chceme bejt“ (Look Down), působivý smysl Francouzů pro národní

PŘIPRAVUJEME

historii, patrný v instrumentaci: trumpety, housle, kytary, cello, dále vtipné písně pro pobavení „Hlava mazaná“ (Master of the House), anebo stále se vracející „Prázdny stůl a židle prázdné“ (Empty Chairs at Empty Tables), tklivé dětské „Zámek v oblacích“ (Castle on a Cloud), náležející malé Cosettě, hudební čísla, vyprávějící o lásce, jako „Už vás dávno znám“ (A Heart Full of Love), válce, smrti skrze sóla, dueta, sbory. Vzniklo mohutné alarmující orchestrální dílo, adaptující pro divadlo Hugův román o 1400 stranách do tří hodinového jevištního klání. Podobně jako *West Side Story* nejde ani v *Les Misérables* o púvab či úspěch. Pohybují se někde na hranici mezi Hugem, Dickensem a Brechtem. Bídničtí nedávají velké šance zářivé choreografii, tak jako je tomu u většiny ostatních muzikálů, není to show, založená na pre-

zentaci hvězd. Francouzského textaře **Alaina Boublila** a skladatele **Claude-Michela Schönberga** objevil pro angloamerickou kulturu jeden z nejlepších producentů 20. století **Sir Cameron Mackintosh** a inicioval výrazné přepracování původní francouzské verze do angličtiny za přispění textaře **Herberta Kretzmera**, dvou skvělých režisérů, **Trevora Nunn** a **Johna Cairda**, a aranžéra **Johna Cameron**. Od londýnské premiéry v Barbican Centre 8. října 1985 (broadwayská 12. 3. 1987) zhlédlo *Les Misérables* na 50 milionů diváků v 39 zemích světa, vzniklo přes 60 dalších produkcí, jsou uváděny v 21 světových jazycích, získali dosud 50 mezinárodních ocenění. Pražská premiéra v kongeniálním českém překladu **Zdeňka Borovce** byla uvedena v Divadle na Vinohradech v roce 1992 a poté na Výstavišti 2003 v režii Petra Novotného. Vznikly také vynikající koncertní verze – k nejpůsobivějším patří londýnská k 10. výročí Bídničtů, uvedená v Royal Albert Hall (1995), při níž vystoupilo na 250 zpěváků a na závěr proběhlo nezapomenutelné defilé 17 Jeanů Valjeanů ze 17 zemí světa. Za Českou republiku zazpíval Jan Ježek, za Británii premiérový Colm Wilkinson. **V nedávné době oslavili londýnští Bídničtí již neuvěřitelných třiatdvacet let na jevišti a jsou stále na repertoáru. Stali se tak nejdéle uváděnou show v historii muzikálového divadla vůbec!** Předčili dokonce i *Kočky*, které hrály dosud prim (1981 – 2002) a *Fantoma Opery* (1986 – stále na repertoáru) Andrew Lloyd Webbera. Tak se stalo, že Alain Boublil s Claude-Michelem Schönbergem, dva francouzští autoři, dobyli anglofonní svět hudebního divadla a vytvořili jeden z neúspěšnějších muzikálů všech dob.

Uvádět tak slavné dílo na prknech Hudební scény MdB si celý tým v čele s režisérem **Stanislavem Mošou** pokládá za čest. **Slavnostní brněnská premiéra se uskuteční 7. února 2009.** Budou se na ní podílet dirigenti **Jiří Petrdlík**, **Dan Kalousek**, **Igor Vavrda** a sbormistr **Karel Šarka**. Scéna je z dílny německého scénografa **Christoha Weyerse**, kostýmy **Andrey Kučerové**. V hlavních rolích zpívají **Petr Gazdík**, hostující **Jan Ježek** (Valjean), **Igor Ondříček**, **Petr Štěpán**, **Lukáš Vlček** (Javert), **Markéta Sedláčková**, **Lenka Janíková**, **Hana Fialová** (Fantine), **Jakub Uličník**, **Dušan Vitázek**, **Tomáš Novotný** (Marius), **Radka Coufalová**, **Marta Prokopová** (Cosette), **Johana Gazdíková**, **Hana Holíšová** (Eponine), **Jan Apolenář**, **Jan Mazák**, **Tomáš Sagher** (Thénardier), **Lenka Bartolšicová**, **Jana Musilová**, **Zuzana Maurery** (Madame Thénardier) ad.

Pavína Hoggard